

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

66. aastakäik

13. märts 2023

Sisukord

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2023/C 94/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2023/C 94/02	Kohtuasi C-158/21, Puig Gordi jt: Euroopa Kohtu (suurkoda) 31. jaanuari 2023. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Lluís Puig Gordi jt (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õiguslane koostöö kriminaal-asjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Liikmesriikidevaheline üleandmis-kord – Täitmise tingimused – Vahistamismääruse teinud õigusasutuse pädevus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Õigus pöörduda seaduse alusel moodustatud kohtusse – Võimalus teha sama isiku suhtes uus Euroopa vahistamismäärus)	2
--------------	--	---

2023/C 94/03	Kohtuasi C-205/21, Ministerstvo na vatreshnite raboti (biomeetriliste ja geneetiliste andmete registreerimine politsei poolt): Euroopa Kohtu (viies koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: V. S. (Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Direktiiv (EL) 2016/680 – Artikli 4 lõike 1 punktid a – c – Isikuandmete töötlemise põhimõtted – Eesmärgi piirang – Võimalikult väheste andmete kogumine – Artikli 6 punkt a – Eri kategooriasse kuuluvate isikute isikuandmete selge eristamine – Artikkel 8 – Isikuandmete töötlemise seaduslikkus – Artikkel 10 – Ülevõtmine – Biomeetriliste andmete ja geneetiliste andmete töötlemine – Mõiste „liikmesriigi õigusega lubatud töötlemine“ – Mõiste „rangelt vajalik“ – Kaalutusõigus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8, 47, 48 ja 52 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Süütuse presumptsioon – Piirang – Tahtlik kuritegu, mille suhtes alustab prokurör kriminaalmenetlust omal algatusel – Isikud, kellele on esitatud kahtlustus – Fotografeerimine ja daktüloskopeerimine andmete registreerimiseks ning bioloogilise proovi võtmine DNA-profiili koostamiseks – Andmete sunniviisiline kogumine – Kogumise süstemaatilisus)	4
2023/C 94/04	Kohtuasi C-284/21 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 31. jaanuari 2023. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Anthony Braesch jt (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – ELTL artiklid 107 ja 108 – Ümberkorraldusabi – Pangandussektor – Esialgse uurimise etapp – Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks – Ümberkorralduskava – Asjaomase liikmesriigi võetud kohustused – Kulude jagamise meetmed – Allutatud nõuete konverteerimine omakapitaliks – Völakirjade omanikud – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – ELTL artikli 263 neljas lõik – Õigus esitada hagi – Füüsiline või juriidiline isik, keda vaidlustatud akt otseselt ja isiklikult puudutab – Huvitatud poolte menetlusõiguste rikkumine – Ametliku uurimismenetluse algatamata jätmine – ELTL artikli 108 lõige 2 – Mõiste „asjasse puutuvad isikud“ – Määrus (EL) 2015/1589 – Artikli 1 punkt h – Mõiste „huvitatud pool“ – Riiklikud meetmed, mida Euroopa Komisjon on arvesse võtnud – Hagi vastuvõetamatus)	5
2023/C 94/05	Kohtuasi C-403/21, NV Construct: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC NV Construct SRL <i>versus</i> Județul Timiș (Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 267 – Mõiste „liikmesriigi kohus“ – Kriteeriumid – Asjaomase riigiorgani sõltumatus ja selle kohtualluvuse kohustuslikkus – Selle organi liikmete stabiilsus – Direktiiv 2014/24/EL – Riigihankemenetlused – Artikkel 58 – Kvalifitseerimise tingimused – Võimalus arvata nende tingimuste hulka kohustused, mis on ette nähtud erinormides, mida kohaldatakse asjaomase riigihankega seotud tegevuse suhtes, ja mida ei ole hankedokumentides kvalifitseerimise tingimustena nimetatud – Artikli 63 lõige 1 – Pakkuja, kes toetub hankija nõuete täitmiseks teise üksuse suutlikkusele – Allhanke kasutamise kohustuse seadmise võimatus)	6
2023/C 94/06	Kohtuasi C-469/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF) <i>versus</i> Administración General del Estado (Eelotsusetaotlus – Inimervishoiu kasutatavad ravimid – Delegeeritud määrus (EL) 2016/161 – Andmekogude süsteem, mis sisaldab turvaelemente käsitlevat teavet – Riigi andmekoguga integreeritud ja ametiasutuste hallatava liidese loomine – Kohustus kasutada teatavate ravimite puhul konkreetset rakendust)	7
2023/C 94/07	Kohtuasi C-613/21 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus – Euroopa Parlament <i>versus</i> Fernando Carbajo Ferrero (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnikud – Direktori ametikohale nimetamise menetlus – Vaba ametikoha teade ja töölevõtmise teade – Kandidaadi kandidatuuri tagasilükkamine ja teise kandidaadi ametisse nimetamine – Töölevõtmise menetluse nõuetevastatus – Ilmne hindamisviga – Läbipaistvus – Võrdne kohtlemine)	8
2023/C 94/08	Kohtuasi C-682/21, HSC Baltic jt: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas eelotsusetaotlus – Leedu) – „HSC Baltic“ UAB, „Mitnija“ UAB, „Montuotojas“ UAB <i>versus</i> Vilniaus miesto savivaldybės administracija (Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõike 4 punkt g – Varasemas hankes esinenud puudujääkidele osutav fakultatiivne kõrvalejätamise alus – Ettevõtjate ühendusega sõlmitud hankeleping – Selle lepingu lõpetamine – Kõigi ettevõtjate ühenduse liikmete automaatne kandmine ebausaldusväärsete pakkujate nimekirja – Proportsionaalsuse põhimõte – Direktiiv 89/665/EMÜ – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile)	8

2023/C 94/09	Kohtuasi C-410/22: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 17. jaanuari 2023. aasta määrus (Sąd Okręgowy w Słupsku eelotsusetaotlus – Poola) – KL jt <i>versus</i> Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku jt (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu põhikirja artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused Euroopa Kohtult vastuse saamise vajaduse kohta – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	9
2023/C 94/10	Kohtuasi C-476/22: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 17. jaanuari 2023. aasta määrus (Sąd Rejonowy w Bydgoszczy eelotsusetaotlus – Poola) – D.-F. sp. z o.o. <i>versus</i> D. L. (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu põhikirja artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused Euroopa Kohtult vastuse saamise vajaduse kohta – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	10
2023/C 94/11	Kohtuasi C-580/22 P: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH 1. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 16. juuni 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-83/20: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH <i>versus</i> EUIPO	10
2023/C 94/12	Kohtuasi C-696/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 8. novembril 2022 – C SPRL <i>versus</i> AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca	11
2023/C 94/13	Kohtuasi C-701/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 15. novembril 2022 – SC AA SRL <i>versus</i> MFE	12
2023/C 94/14	Kohtuasi C-723/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht München (Saksamaa) 24. novembril 2022 – Citadines Betriebs GmbH <i>versus</i> MPLC Deutschland GmbH	13
2023/C 94/15	Kohtuasi C-725/22 P: AO Nevinnomysskiy Azoti ja AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“i 24. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 14. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-865/19: Nevinnomysskiy Azot ja NAK „Azot“ <i>versus</i> komisjon	13
2023/C 94/16	Kohtuasi C-728/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl <i>versus</i> Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	14
2023/C 94/17	Kohtuasi C-729/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Associazione Concessionari Bingo – Ascob Srl jt <i>versus</i> Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	16
2023/C 94/18	Kohtuasi C-730/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Coral Srl <i>versus</i> Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	17
2023/C 94/19	Kohtuasi C-731/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 25. novembril 2022 – IJ ja PO GesbR, IJ <i>versus</i> Agrarmarkt Austria	17
2023/C 94/20	Kohtuasi C-734/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 29. novembril 2022 – Republik Österreich <i>versus</i> GM	18
2023/C 94/21	Kohtuasi C-736/22: Portugali Vabariigi 30. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 21. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-95/21: Portugal <i>versus</i> komisjon	19
2023/C 94/22	Kohtuasi C-754/22: OG, OH, OI ja OJ-i 9. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 7. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-101/22: OG jt <i>versus</i> komisjon	20

2023/C 94/23	Kohtuasi C-755/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresní soud Praha-západ (Tšehhi Vabariik) 13. detsembril 2022 – Nárokuj s.r.o. versus EC Financial Services, a.s.	21
2023/C 94/24	Kohtuasi C-761/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Bochum (Saksamaa) 15. detsembril 2022 – Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und Industrie e.V. versus Roller GmbH & Co. KG	22
2023/C 94/25	Kohtuasi C-767/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 12. detsembril 2022 – 1Dream OU, DS, DL, VS, JG versus Latvijas Republikas Saeima	23
2023/C 94/26	Kohtuasi C-768/22: 16. detsembril 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik	23
2023/C 94/27	Kohtuasi C-783/22 P: Trebor Robert Bilkiewiczzi 23. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-273/21: The Bazooka Companies versus EUIPO	24
2023/C 94/28	Kohtuasi C-790/22, Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 28. detsembril 2022 – R GmbH versus Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck	25
2023/C 94/29	Kohtuasi C-6/23, Baramlay: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 2. jaanuaril 2023 – X versus Agrárminiszter	25
2023/C 94/30	Kohtuasi C-29/23 P: Ferriera Valsabbia SpA ja Valsabbia Investimenti SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-655/19: Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon	26
2023/C 94/31	Kohtuasi C-30/23 P: Alfa Acciai SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-656/19: Alfa Acciai versus komisjon	27
2023/C 94/32	Kohtuasi C-31/23 P: Ferriere Nord SpA 19. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-667/19: Ferriere Nord versus komisjon	28
2023/C 94/33	Kohtuasi C-47/23: 31. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik	30

Üldkohus

2023/C 94/34	Kohtuasi T-640/16 RENV: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – GEA Group versus komisjon (Konkurents – Keelatud kokkulepped – Tinastabilisaatorite ning poksiiditud sojaõli ja estrite põhiste termostabilisaatorite Euroopa turud – Käibe 10 % ülempiiri kohaldamine ühe ettevõtjat moodustava üksuse suhtes – Algses rikkumise tuvastamise otsuses määratud trahvi muutva otsuse tühistamine – Vastuvõetavus – Põhjendatud huvi – Trahvid – Aegumine – Mõiste „ettevõtja“ – Solidaarvastutus trahvi tasumise eest – Kaitseõigused – Õigus ärakuulamisele – Võrdne kohtlemine – Trahvi tasumise tähtpäev muutmise korral – Põhjendamine)	32
2023/C 94/35	Kohtuasi T-163/21: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Capitani versus nõukogu (Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Käimasolevat seadusandlikku menetlust käsitlevad dokumendid – Nõukogu töörühmad – Dokumendid, mis puudutavad seadusandlikku ettepanekut, mille eesmärk on muuta direktiivi 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine – Tühistamishagi – Põhjendatud huvi – Vastuvõetavus – Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimene lõik – Otsustamisprotsessi kaitsev erand)	32

2023/C 94/36	Kohtuasi T-528/21: Üldkohtu 18. jaanuari 2023. aasta otsus – Neratax versus EUIPO – Intrum Hellas jt (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy ja MORFAT) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärgid ELLO ja MORFAT ja kujutismärk ELLO ERMOL, Ello creamy ja MORFAT Creamy – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahauskus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b))	33
2023/C 94/37	Kohtuasi T-666/21: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Società Navigazione Siciliana versus komisjon (Riigiabi – Meretransport – Osaline vabastamine registreerimisloivudest, mis kuuluvad tasumisele majandustegevuse üleandmisel ettevõtete vahel – Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks ning kohustatakse see tagasi nõudma – Eelis – Abisaaja – Üldist majandushuvi pakkuv teenus – Põhjendamiskohustus – Lepinguväline vastutus – Menetluse ülemäära pikk kestus)	34
2023/C 94/38	Kohtuasi T-703/21: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa versus EUIPO – Falubaz Polska (FALUBAZ) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk FALUBAZ – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahauskus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b))	35
2023/C 94/39	Kohtuasi T-805/21: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – NS versus parlament (Avalik teenistus – Ametnikud – Teisele ametikohale üle viimine – Teenistuse huvid – Ametikoha ja palgaastme vastavus – Peemia äralangemine – Õigus olla ärakuulatud – Põhjendamiskohustus – Võimu ja menetluse kuritarvitamine)	35
2023/C 94/40	Kohtuasi T-320/22: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Scania CV versus EUIPO (V8) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi V8 taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3)	36
2023/C 94/41	Kohtuasi T-351/22: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Dietrich Process Systems versus EUIPO – Koch-Glitsch (SCHEIBEL) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk SCHEIBEL – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) ja artikli 59 lõike 1 punkt a))	36
2023/C 94/42	Kohtuasi T-352/22: Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Dietrich Process Systems versus EUIPO – Koch-Glitsch (KARR) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk KARR – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) ja artikli 59 lõike 1 punkt a))	37
2023/C 94/43	Kohtuasi T-675/22: 31. oktoobril 2022 esitatud hagi – Flynn versus EKP	37
2023/C 94/44	Kohtuasi T-804/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Gemelli versus parlament	38
2023/C 94/45	Kohtuasi T-805/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Graziani versus parlament	39
2023/C 94/46	Kohtuasi T-806/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Iacono versus parlament	40
2023/C 94/47	Kohtuasi T-807/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Lombardo versus parlament	41
2023/C 94/48	Kohtuasi T-808/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Mantovani versus parlament	41
2023/C 94/49	Kohtuasi T-809/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Napoletano versus parlament	42
2023/C 94/50	Kohtuasi T-810/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Nobilia versus parlament	43
2023/C 94/51	Kohtuasi T-811/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Pettinari versus parlament	44
2023/C 94/52	Kohtuasi T-812/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Viola versus parlament	44
2023/C 94/53	Kohtuasi T-813/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – Sbarbati versus parlament	45

2023/C 94/54	Kohtuasi T-814/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Ventre versus</i> parlament	46
2023/C 94/55	Kohtuasi T-815/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Aita versus</i> parlament	47
2023/C 94/56	Kohtuasi T-816/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Arroni versus</i> parlament	47
2023/C 94/57	Kohtuasi T-817/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Bonsignore versus</i> parlament	48
2023/C 94/58	Kohtuasi T-818/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Carollo versus</i> parlament	49
2023/C 94/59	Kohtuasi T-819/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Catasta versus</i> parlament	50
2023/C 94/60	Kohtuasi T-820/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Coppo Gavazzi versus</i> parlament	50
2023/C 94/61	Kohtuasi T-821/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Di Meo versus</i> parlament	51
2023/C 94/62	Kohtuasi T-822/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Di Prima versus</i> parlament	52
2023/C 94/63	Kohtuasi T-823/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Dupuis versus</i> parlament	53
2023/C 94/64	Kohtuasi T-824/22: 23. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Filippi versus</i> parlament	53
2023/C 94/65	Kohtuasi T-825/22: 29. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Cucurnia versus</i> parlament	54
2023/C 94/66	Kohtuasi T-826/22: 29. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Gallenzi versus</i> parlament	55
2023/C 94/67	Kohtuasi T-12/23: 19. jaanuaril 2023. aasta esitatud hagi – <i>Beauty Boutique versus</i> EUIPO – <i>Lightningbolt Europe</i> (välgu kujutis)	56
2023/C 94/68	Kohtuasi T-15/23: 20. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Rumeenia versus</i> komisjon	56
2023/C 94/69	Kohtuasi T-23/23: 24. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Noyan Abr Arvan versus</i> nõukogu	57
2023/C 94/70	Kohtuasi T-24/23: 25. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>UF versus</i> komisjon	58
2023/C 94/71	Kohtuasi T-25/23: 27. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Orgatex versus</i> EUIPO (<i>Bodenmarkierung</i>)	59
2023/C 94/72	Kohtuasi T-26/23: 30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Feed versus</i> EUIPO – <i>The Feed.com</i> (<i>Feed.</i>)	59
2023/C 94/73	Kohtuasi T-27/23: 30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Feed versus</i> EUIPO – <i>The Feed.com</i> (<i>THE FEED</i>)	60
2023/C 94/74	Kohtuasi T-29/23: 30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Vobro versus</i> EUIPO – <i>Mieszko</i> (<i>CHERRY Passion</i>)	61
2023/C 94/75	Kohtuasi T-31/23: 30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>QN versus</i> eu-LISA	62
2023/C 94/76	Kohtuasi T-33/23: 30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – <i>Domator24 versus</i> EUIPO – <i>Acer</i> (<i>PREDATOR</i>)	63
2023/C 94/77	Kohtuasi T-35/23: 1. veebruaril 2023 esitatud hagi – <i>Daimler Truck versus</i> EUIPO (<i>YOUR PERFORMANCE PLUS</i>)	64

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2023/C 94/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 83, 6.3.2023

Eelmised väljaanded

ELT C 71, 27.2.2023

ELT C 63, 20.2.2023

ELT C 54, 13.2.2023

ELT C 45, 6.2.2023

ELT C 35, 30.1.2023

ELT C 24, 23.1.2023

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 31. jaanuari 2023. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Lluís Puig Gordi jt

(Kohtuasi C-158/21 ⁽¹⁾, Puig Gordi jt)

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmise tingimused – Vahistamismääruse teinud õigusasutuse pädevus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Õigus pöörduda seaduse alusel moodustatud kohtusse – Võimalus teha sama isiku suhtes uus Euroopa vahistamismäärus)

(2023/C 94/02)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés, Anna Gabriel Sabaté

Menetluses osalesid: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado, Partido político VOX

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK,

tuleb tõlgendada nii, et

vahistamismäärust täitval õigusasutusel ei ole õigust keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, tuginedes täitmata jätmise alusele, mis ei tulene raamotsusest 2002/584, vaid lähtub üksnes vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusest. Seevastu võib see õigusasutus kohaldada riigisisest õigusnormi, mis näeb ette, et Euroopa vahistamismääruse täitmisest keeldutakse, kui see tooks kaasa liidu õigusega tagatud põhiõiguse rikkumise, tingimusel et selle õigusnormi kohaldamisala ei lähe kaugemale raamotsuse 2002/584, mida on muudetud, artikli 1 lõike 3 kohaldamisalast, nagu Euroopa Liidu Kohus on seda tõlgendanud.

2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 1 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 6 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

vahistamismäärust täitev õigusasutus ei või kontrollida, kas Euroopa vahistamismääruse on teinud õigusasutus, kes oli selleks pädev, ega keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, kui ta leiab, et see nii ei ole.

3. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 1 lõiget 3 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teist lõiku arvestades

tõlgendada nii, et

vahistamismäärust täitev õigusasutus, kes peab otsustama sellise isiku üleandmise üle, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, ei või keelduda vahistamismääruse täitmisest põhjusel, et on oht, et pärast selle isiku üleandmist vahistamismääruse teinud liikmesriigile mõistaks tema üle kohut selline kohus, kellel puudub selleks pädevus, välja arvatud juhul, kui

- ühelt poolt on sellel õigusasutusel objektiivsed, usaldusväärsed, täpsed ja nõuetekohaselt ajakohastatud andmed, mis tõendavad, et esineb süsteemseid või üldisi puudusi vahistamismääruse teinud liikmesriigi kohtusüsteemi toimimises või puudusi, mis puudutavad niisuguse objektiivselt kindlaksmääratava isikute rühma kohtulikku kaitset, kuhu asjaomane isik kuulub, arvestades seaduse alusel moodustatud kohtu nõuet, mis tähendab, et asjaomased õigussubjektid on selles liikmesriigis üldiselt jäetud ilma tõhusast õiguskaitsevahendist, mis võimaldab kontrollida nende suhtes otsust langetava kriminaalkohtu pädevust, ja
- teiselt poolt tuvastab nimetatud õigusasutus, et kõnealuse juhtumi konkreetsetel asjaoludel on põhjendatult alust arvata, et lähtudes eelkõige selle isiku, kelle kohta on tehtud Euroopa vahistamismäärus, esitatud andmetest, mis on seotud tema isikliku olukorraga, kuriteo laadiga, mille tõttu tema suhtes menetlus toimub, faktilise kontekstiga, milles see Euroopa vahistamismäärus tehti, või lähtudes muudest olulistest asjaoludest, on ilmne, et kohtul, kes tõenäoliselt peab lahendama seda isikut puudutavat kohtuasja, puudub selleks pädevus.

Asjaolul, et asjaomane isik on saanud vahistamismääruse teinud liikmesriigi kohtutes tugineda oma põhiõigustele, et vaidlustada vahistamismääruse teinud õigusasutuse pädevus ja tema suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärus, ei ole selles suhtes otsustavat tähtsust.

4. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 1 lõiget 3 tuleb põhiõiguste harta artikli 47 teist lõiku arvestades

tõlgendada nii, et

olukorras, kus isik, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, väidab, et on oht, et pärast tema üleandmist vahistamismääruse teinud liikmesriigile mõistaks tema üle kohut selline kohus, kellel puudub selleks pädevus, ei või ainuüksi meelevaldse kinnipidamise küsimustega tegeleva töörühma aruande olemasoluga – mis ei puuduta otseselt selle isiku olukorda – põhjendada seda, et vahistamismäärust täitev õigusasutus keeldub Euroopa vahistamismääruse täitmisest, kuid see õigusasutus võib aruannet muude andmete hulgas arvesse võtta, kui ta hindab, kas on süsteemseid või üldisi puudusi selle liikmesriigi kohtusüsteemi toimimises või puudusi, mis puudutavad niisuguse objektiivselt kindlaksmääratava isikute rühma kohtulikku kaitset, kuhu see isik kuulub.

5. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 15 lõiget 2

tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus keeldub ilma vahistamismääruse teinud õigusasutuselt enne lisateavet küsimata Euroopa vahistamismääruse täitmisest põhjusel, et on oht, et pärast seda, kui isik, kelle suhtes see on tehtud, antakse üle vahistamismääruse teinud liikmesriigile, mõistab tema üle kohut selline kohus, kellel puudub selleks pädevus.

6. Raamotsust 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299,

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus mitme järjestikuse Euroopa vahistamismääruse tegemine tagaotsitava suhtes, et saavutada tema üleandmine liikmesriigi poolt pärast seda, kui see liikmesriik on keeldunud täitmast esimest Euroopa vahistamismäärust, tingimusel et uue Euroopa vahistamismääruse täitmine ei too kaasa selle raamotsuse artikli 1 lõike 3 rikkumist ja selle viimase Euroopa vahistamismääruse tegemine on proportsionaalne.

(¹) ELT C 217, 7.6.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: V. S.

(Kohtuasi C-205/21 (¹), Ministerstvo na vatreshnite raboti (biomeetriliste ja geneetiliste andmete registreerimine politsei poolt))

(Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Direktiiv (EL) 2016/680 – Artikli 4 lõike 1 punktid a – c – Isikuandmete töötlemise põhimõtted – Eesmärgi piirang – Võimalikult väheste andmete kogumine – Artikli 6 punkt a – Eri kategooriasse kuuluvate isikute isikuandmete selge eristamine – Artikkel 8 – Isikuandmete töötlemise seaduslikkus – Artikkel 10 – Ülevõtmine – Biomeetriliste andmete ja geneetiliste andmete töötlemine – Mõiste „liikmesriigi õigusega lubatud töötlemine“ – Mõiste „rangelt vajalik“ – Kaalutusõigus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8, 47, 48 ja 52 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsesele – Süüituse presumptsioon – Piirang – Tahtlik kuritegu, mille suhtes alustab prokurör kriminaalmenetlust omal algatusel – Isikud, kellele on esitatud kahtlustus – Fotografeerimine ja daktüloskopeerimine andmete registreerimiseks ning bioloogilise proovi võtmine DNA-profiili koostamiseks – Andmete sunniviisiline kogumine – Kogumise süstemaatilisus)

(2023/C 94/03)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

V. S.

Menetluses osales: Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK, artikli 10 punkti a tõlgendatuna lähtuvalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 52

tuleb tõlgendada nii, et

biomeetriliste ja geneetiliste andmete töötlemine politsei poolt uurimistegevuse tarbeks kuritegevuse vastu võitlemise ja avaliku korra tagamise eesmärgil on direktiivi artikli 10 punkti a tähenduses liikmesriigi õigusega lubatud, kui selle liikmesriigi õigus sisaldab andmete töötlemise jaoks loa andmiseks piisavalt selget ja täpset õiguslikku alust. Asjaolu, et niisugust õiguslikku alust sisaldav riigisisene õigusakt viitab muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrusele (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus), mitte direktiivile 2016/680, ei sea iseenesest kahtluse alla sellise loa olemasolu, tingimusel, et kõikide kohaldatavate riigisiseste õigusnormide tõlgendusest nähtub piisavalt selgelt, täpselt ja üheselt mõistetavalt, et kõnealune biomeetriliste ja geneetiliste andmete töötlemine kuulub direktiivi, mitte määruse kohaldamisalasse.

2. Direktiivi 2016/680 artikli 6 punkti a ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 47 ja 48

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, milles on ette nähtud, et juhul, kui isik, kellele on esitatud kahtlustus sellise tahtliku kuriteo toimepanemises, mille suhtes alustab prokurör kriminaalmenetlust omal algatusel, keeldub tegemast vabatahtlikult koostööd oma biomeetriliste ja geneetiliste andmete kogumisel nende registreerimise eesmärgil, on pädeval kriminaalasju lahendaval kohtul kohustus anda luba nende andmete sunniviisiliseks kogumiseks, ilma et tal oleks pädevust hinnata, kas esineb tõsine alus arvata, et andmesubjekt on pannud toime kuriteo, mille toimepanemises on talle kahtlustus esitatud, tingimusel, et riigisene õigus tagab hiljem tõhusa kohtuliku kontrolli kahtlustuse esitamise – millel põhineb luba andmeid koguda – tingimuste üle.

3. Direktiivi 2016/680 artiklit 10 koostoimes direktiivi artikli 4 lõike 1 punktidega a–c ning artikli 8 lõigetega 1 ja 2

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, milles on ette nähtud biomeetriliste ja geneetiliste andmete süstemaatiline kogumine nende registreerimise eesmärgil iga isiku puhul, kellele on esitatud kahtlustus sellise tahtliku kuriteo toimepanemises, mille suhtes alustab prokurör kriminaalmenetlust omal algatusel, ilma et pädevale asutusele oleks ette nähtud kohustus kontrollida ja tõendada, kas esiteks on andmete kogumine rangelt vajalik konkreetsete taotletavate eesmärkide saavutamiseks ja kas teiseks ei saa neid eesmarke saavutada meetmetega, mis riivaksid andmesubjektide õigusi ja vabadusi vähem.

(¹) ELT C 252, 28.6.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 31. jaanuari 2023. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Anthony Braesch jt

(Kohtuasi C-284/21 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Riigiabi – ELTL artiklid 107 ja 108 – Ümberkorraldusabi – Pangandussektor – Esialgse uurimise etapp – Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks – Ümberkorralduskava – Asjaomase liikmesriigi võetud kohustused – Kulude jagamise meetmed – Allutatud nõuete konverteerimine omakapitaliks – Võlakirjade omanikud – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – ELTL artikli 263 neljas lõik – Õigus esitada hagi – Füüsiline või juriidiline isik, keda vaidlustatud akt otseselt ja isiklikult puudutab – Huvitatud poolte menetlusõiguste rikkumine – Ametliku uurimismenetluse algatamata jätmine – ELTL artikli 108 lõige 2 – Mõiste „asjasse puutuvad isikud“ – Määrus (EL) 2015/1589 – Artikli 1 punkt h – Mõiste „huvitatud pool“ – Riiklikud meetmed, mida Euroopa Komisjon on arvesse võtnud – Hagi vastuvõetamatus)

(2023/C 94/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindaja: K. Blanck ja A. Bouchagiar)

Teised menetlusosalised: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP (esindajad: *avocate* A. Champsaur ja *avvocati* G. Faella, L. Prosperetti ja M. Siragusa)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. veebruari 2021. aasta otsus Braesch jt vs. komisjon (T-161/18, EU:T:2021:102).
2. Jätta vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata Anthony Braeschi, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP ja Bybrook Capital Badminton Fund LP poolt esimeses kohtuasmes esitatud hagi, milles nad palusid tühistada komisjoni 4. juuli 2017. aasta otsuse C(2017) 4690 (final) riigiabi SA.47677 (2017/N) kohta – Itaalia, Banca Monte dei Paschi di Siena (Itaalia) uus abi ja muudetud ümberkorralduskava.

3. Mõista komisjoni kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsiooniasemes välja Anthony Braeschilt, Trinity Investments DAC-lt, Bybrook Capital Master Fund LP-lt, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP-lt ja Bybrook Capital Badminton Fund LP-lt ning jätta viimaste kohtukulud mõlemas kohtuastmes nende endi kanda.

(¹) ELT C 252, 28.6.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC NV Construct SRL versus Județul Timiș

(Kohtuasi C-403/21 (¹), NV Construct)

(Eelotsusetaotlus – ETLT artikkel 267 – Mõiste „liikmesriigi kohus“ – Kriteeriumid – Asjaomase riigiorgani sõltumatus ja selle kohtualluvuse kohustuslikkus – Selle organi liikmete stabiilsus – Direktiiv 2014/24/EL – Riigihankemenetlused – Artikkel 58 – Kvalifitseerimise tingimused – Võimalus arvata nende tingimuste hulka kohustused, mis on ette nähtud erinormides, mida kohaldatakse asjaomase riigihankega seotud tegevuse suhtes, ja mida ei ole hankedokumentides kvalifitseerimise tingimustena nimetatud – Artikli 63 lõige 1 – Pakkuja, kes toetub hankija nõuete täitmiseks teise üksuse suutlikkusele – Allhanke kasutamise kohustuse seadmise võimatus)

(2023/C 94/05)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor

Põhikohtuasja pooled

Vaidlustaja: SC NV Construct SRL

Hankija: Județul Timiș

Menetluses osales: SC Proiect – Construct Regiunea Transilvania SRL

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artiklit 58 koostoimes proportsionaalsuse põhimõtte ja läbipaistvuse põhimõttega, mis on tagatud selle direktiivi artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus,

tuleb tõlgendada nii, et

hankijal on õigus kehtestada kvalifitseerimise tingimustena kohustused, mis tulenevad erinormidest, mis on kohaldatavad tegevuse suhtes, mis võib osutada riigihankelepingu täitmisel vajalikuks ja mis on väheoluline.

2. Direktiivi 2014/24 artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus tagatud proportsionaalsuse põhimõtet ja läbipaistvuse põhimõtet

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus hankedokumentide automaatne täiendamine selliste kvalifitseerimise tingimustega, mis tulenevad sõlmitava riigihankelepinguga seotud tegevuse suhtes kohaldatavatest erinormidest, mida ei ole hankedokumentides ette nähtud ja mida hankija ei ole soovinud asjaomastele ettevõtjatele kehtestada.

3. Direktiivi 2014/24 artikli 63 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus see, kui hankemenetlusest kõrvaldatakse pakkuja, sest ta ei ole nimetanud alltöövõtjat, kellele ta kavatses teha ülesandeks nende kohustuste täitmise, mis tulenevad riigihankega seotud tegevuse suhtes kohaldatavatest erinormidest ja mida ei ole ette nähtud hankedokumentides, kui see pakkuja on oma pakkumuses täpsustanud, et ta täidab need kohustused, toetudes teise üksuse suutlikkusele, ilma et ta oleks viimasega siiski sõlminud alltöövõtulepingut.

(¹) ELT C 401, 4.10.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF) versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-469/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Inimtervishoius kasutatavad ravimid – Delegeeritud määrus (EL) 2016/161 – Andmekogude süsteem, mis sisaldab turvaelemente käsitlevat teavet – Riigi andmekoguga integreeritud ja ametiasutuste hallatava liidese loomine – Kohustus kasutada teatavate ravimite puhul konkreetset rakendust)

(2023/C 94/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF)

Vastustaja: Administración General del Estado

Resolutsioon

1. Komisjoni 2. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrust (EL) 2016/161, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega inimtervishoius kasutatavate ravimite välispakendil olevate turvaelementide kohta, ja eriti selle artikleid 25, 31, 32, 35, 36 ja 44

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus riigisisese õigusnormid, mille eesmärk on luua riigi andmekogudele juurdepääsu võimaldav liides, mida omavad ja haldavad riigiasutused.

2. Delegeeritud määrust 2016/161 ja eriti selle artikleid 25, 31, 32, 35, 36 ja 44

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus riigisisese õigusnormid, mis esiteks kohustavad apteeke iga kord riiklikust tervishoiusüsteemist rahastatavaid ravimeid väljastades kasutama liidest, mida omavad ja haldavad riigiasutused, ja teiseks kohustavad riigi andmekogu haldavat üksust integreerima nimetatud liidese sellesse andmekogusse.

(¹) ELT C 24, 17.1.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus – Euroopa Parlament versus Fernando Carbajo Ferrero

(Kohtuasi C-613/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnikud – Direktori ametikohale nimetamise menetlus – Vaba ametikoha teade ja töölevõtmise teade – Kandidaadi kandidatuuri tagasilükkamine ja teise kandidaadi ametisse nimetamine – Töölevõtmise menetluse nõuetevastatus – Ilmne hindamisviga – Läbipaistvus – Võrdne kohtlemine)

(2023/C 94/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Parlament (esindajad: C. González Argüelles, R. Schiano ja I. Terwinghe)

Teine menetlusosaline: Fernando Carbajo Ferrero (esindaja: avocate L. Levi)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Fernando Carbajo Ferrero kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. jaanuari 2023. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas eelotsusetaotlus – Leedu) – „HSC Baltic“ UAB, „Mitnija“ UAB, „Montuotojas“ UAB versus Vilniaus miesto savivaldybės administracija

(Kohtuasi C-682/21 ⁽¹⁾, HSC Baltic jt)

(Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõike 4 punkt g – Varasemas hankes esinenud puudujääkidele osutav fakultatiivne kõrvalejätmise alus – Ettevõtjate ühendusega sõlmitud hankeleping – Selle lepingu lõpetamine – Kõigi ettevõtjate ühenduse liikmete automaatne kandmine ebausaldusväärsete pakkujate nimekirja – Proportsionaalsuse põhimõte – Direktiiv 89/665/EMÜ – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile)

(2023/C 94/08)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad ja hagejad esimeses kohtuastmes: „HSC Baltic“ UAB, „Mitnija“ UAB, „Montuotojas“ UAB

Vastustaja kassatsioonimenetluses ja kostja esimeses kohtuastmes: Vilniaus miesto savivaldybės administracija

Menetluses osalesid: „Active Construction Management“ UAB, pankrotis, „Vilniaus vystymo kompanija“ UAB

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 18 lõiget 1 ja artikli 57 lõike 4 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisesed õigusnormid või praktika, mille kohaselt juhul, kui hankija lõpetab ettevõtjate ühendusega sõlmitud riigihankelepingu tõsiste või pidevate puudujääkide tõttu, mis põhjustasid selle lepingu olulise kohustuse täitmata jätmise, kantakse kõik selle ühenduse liikmed automaatselt ebausaldusväärsete pakkujate nimekirja ja seega põhimõtteliselt takistatakse neil ajutiselt osaleda tulevastes riigihankemenetlustes.

2. Direktiivi 2014/24 artikli 18 lõiget 1 ja artikli 57 lõike 4 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

riigihankelepingu sõlminud ettevõtjate ühenduse liikmest ettevõtja võib juhul, kui see leping lõpetatakse olulise kohustuse järgimata jätmise tõttu, tugineda tõendamaks, et tema kandmine ebausaldusväärsesse pakkujate nimekirja on põhjendamatu, mis tahes tõendile, sealhulgas kolmanda isikuid, näiteks selle ühenduse juhti puudutavatele asjaoludele, millega on võimalik tõendada, et ta ei põhjastanud selle lepingu lõpetamise tinginud puudujääke ja temalt ei saanud mõistlikult eeldada, et ta oleks teinud nende puudujääkide heastamiseks rohkem, kui ta tegi.

3. Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiviga 2014/23/EL) artikli 1 lõikeid 1 ja 3

tuleb tõlgendada nii, et:

liikmesriik, kes näeb ette direktiivi 2014/24 artikli 57 lõike 4 punkti g kohase fakultatiivse kõrvalejätmise aluse kohaldamise tingimuste kehtestamisel, et ettevõtjate ühenduse liikmed kantakse juhul, kui nendega sõlmitud riigihankeleping lõpetatakse olulise kohustuse järgimata jätmise tõttu, ebausaldusväärsete pakkujate nimekirja ja seega põhimõtteliselt jäetakse ajutiselt kõrvale tulevastes riigihankemenetlustes osalemisest, peab tagama neile ettevõtjatele õiguse kasutada tõhusat õiguskaitsevahendit vaidlustamiseks sellesse nimekirja kandmine.

(¹) ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 17. jaanuari 2023. aasta määrus (Sąd Okręgowy w Słupsku eelotsusetaotlus – Poola) – KL jt versus Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku jt

(Kohtuasi C-410/22) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu põhikirja artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused Euroopa Kohtult vastuse saamise vajaduse kohta – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2023/C 94/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Słupsku

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: KL jt

Kostjad: Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku jt

Resolutsioon

Sąd Okręgowy Wydział Cywilny w Słupsku (Słupski regionaalse kohtu tsiviilkolleegum, Poola) 17. septembril 2021 esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

(¹) Saabumise kuupäev: 20.6.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 17. jaanuari 2023. aasta määrus (Sąd Rejonowy w Bydgoszczy eelotsusetaotlus – Poola) – D.-F. sp. z o.o. versus D. L.

(Kohtuasi C-476/22) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu põhikirja artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused Euroopa Kohtult vastuse saamise vajaduse kohta – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2023/C 94/10)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: D.-F. sp. z o.o.

Kostja: D. L.

Resolutsioon

Sąd Rejonowy Wydział Cywilny w Bydgoszczy (Bydgoszczy rajoonikohtu tsiviilkolleegium, Poola) 6. juunil 2022 esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 15.7.2022.

bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH 1. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 16. juuni 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-83/20: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH versus EUIPO

(Kohtuasi C-580/22 P)

(2023/C 94/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH (esindaja: advokaat T. Wendt)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Bayerischer Rundfunk, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk Köln, Radio Bremen

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. juuni 2022. aasta määrus kohtuasjas T-83/20 ning juhul, kui asjas on võimalik teha otsus, jätkata menetlust ja tunnistada liidu kaubamärk nr 10 237 543 kehtetuks alates 15. novembrist 2017 ka seoses teenustega „uudistesaadete- ja programmide edastamine“;
- mõista apellatsioonikoja menetluse ja käesoleva menetluse kulud välja liidu kaubamärgi omanikelt;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega.

Esiteks lähtutakse vaidlustatud otsuses ekslikult sellest, et poolt esindava advokaadi sõltumatust, mida tuleb kontrollida Euroopa Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 alusel, kahjustatakse ilmselgelt siis, kui esindatav on juriidiline isik, kelle juhataja on selle advokaadibüroo omanik, kus töötab esindav advokaat.

Vaidlustatud otsuses lähtutakse ekslikult sellest, et poolt esindava advokaadi sõltumatust, mida tuleb kontrollida Euroopa Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 alusel, kahjustatakse ilmselgelt ka siis, kui klient on küll juriidiline isik, kelle juhataja on selle advokaadibüroo omanik, kus töötab esindav advokaat, kuid kohtuvaidluse ese puudutab siiski populaarhagi, mida võib esitada igäüks ja mille rahuldamine on avalikes huvides.

Vaidlustatud otsuses ei võeta arvesse seda, et populaarhagi esitamine kujutab endast tegurit, mis Euroopa Kohtu arvates – üksi või teiste tegurite kõrval – on ette nähtud lõppjäreluste tegemiseks ja võimaldab jõuda seisukohani, kas esindaja sõltumatust on ilmselgelt kahjustatud.

Teiseks põhineb vaidlustatud otsus sellel, et täidetud ei ole Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikest 1 tulenevat kohustust enne hagiavalduse või apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmise otsuse tegemist teavitada poolt sellest, et Üldkohtu või Euroopa Kohtu arvates ei esinda teda advokaat nõuetekohaselt Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõike 1 tähenduses koostoimes Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõigetega 3 ja 3, ning võimaldada tal saada nõuetekohane esindaja.

Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

Euroopa Kohtu (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) 30. jaanuari 2023. aasta määrusega tunnistati apellatsioonkaebus täies ulatuses vastuvõetavaks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 8. novembril 2022 – C SPRL versus AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Kohtuasi C-696/22)

(2023/C 94/12)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C SPRL

Vastustajad: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (⁽¹⁾), artiklitega 63, 64 ja 66 on vastuolus maksuasutuse niisugune halduspraktika – millega on tegemist käsitletaval juhul, st millega on määratud täiendavad maksukohustused maksukohustuslasele, kes on kutseala osaiühing, mille kaudu saavad pankrotihaldurid tegelda oma kutsetegevusega –, milleks on teha kindlaks maksustatav teokoosseis ja selle sissenõutavus teenuste osutamise hetkel maksejõuetusmenetluse raames, milles pankrotihalduri tasu määras kindlaks pankrotiasja menetlev kohus või võlausaldajate koosolek koos vastava kohustusega maksukohustuslasele väljastada arved selle kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks, mis järgneb maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule?

2. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklitega 63, 64 ja 66 on vastuolus maksuasutuse niisugune halduspraktika, millega on tegemist käsitletaval juhul, st millega on määratud täiendavad maksukohustused maksukohustuslasele – kes on kutseala osaiühing, mille kaudu saavad pankrotihaldurid tegelda oma kutsetegevusega –, sest ta väljastas arved ja nõudis käibemaksu sisse alles tasu kättesaamisel teenuste eest, mis osutati maksejõuetusmenetluse raames, ehkki võlausaldajate koosolek otsustas, et pankrotihalduri tasu sõltub likviidsete vahendite olemasolust võlgnike kontodel?
3. Kas juhul, kui on sõlmitud kaubamärkide kooskasutuskokkulepe (*co-branding*) õigusbüroo ja maksukohustuslase vahel, piisab mahaarvamisoiguse andmiseks sellest, et maksukohustuslane tõendab selle tõendamisel, et maksukohustuslaste eelnevate soetamiste ja järgnevate tehingute vahel on otsene ja vahetu seos, käibe/maksustatavate tehingute väärtuse suurenemist pärast kokkuleppe sõlmimist ilma täiendavate tõendavate dokumentideta? Millised on jaatava vastuse korral kriteeriumid, mida tuleb mahaarvamisoiguse tegeliku ulatuse kindlakstegemisel arvesse võtta?
4. Kas liidu õiguses kehtivat kaitseõiguste austamise üldpõhimõtet tuleb tõlgendada nii, et kui riigisisises haldusmenetluses, milles tehakse otsus vaide kohta, mis on esitatud maksuteate peale, millega on määratud täiendav käibemaksusumma, on esitatud uued faktilised ja õiguslikud põhjendused võrreldes nendega, mis olid esitatud maksukontrolli protokollis, millel põhineb selle teate väljastamise otsus, ning maksukohustuslase suhtes kohaldatakse esialgse õiguskaitse abinõusid seniks, kuni asja sisuliselt lahendav kohus teeb otsuse, st peatatakse nõude rahuldamine, võib asja sisuliselt lahendav kohus asuda seisukohale, et seda põhimõtet ei ole rikutud, kontrollimata seejuures, kas menetlus oleks võinud lõppeda teistsuguse lahendusega, kui niisugust rikkumist ei oleks esinenud?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, k II).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 15. novembril 2022 – SC AA SRL versus MFE

(Kohtuasi C-701/22)

(2023/C 94/13)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC AA SRL

Vastustaja: MFE

Eelotsuse küsimused

1. Kas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et koostoimes samaväärsuse põhimõttega on sellega vastuolus, et juriidiline isik, kes juhib tulundusühingut ning kes on saanud ERFi tagastamatut abi, võib saada liikmesriigi riigiasutuselt viivist (trahviintresse) seoses abikõlblike kulude tasumisega hilinemisega, ajavahemiku eest, mil kehtis haldusakt, mis välistas nende maksmise ning mis hiljem kohtu otsusega tühistati?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas viivise summa kindlaks määramisel on oluline kõnealuses otsuses konstateeritud abisaaja süü, arvestades asjaolu, et sama Euroopa vahendeid haldav pädev riigiasutus ise tunnistas pärast kõnealuse otsuse vastuvõtmist kõik kulud abikõlblikeks?

3. Kas tõlgendades samaväärsuse põhimõtet seoses hetkega, mil ERFist tagastamatu rahastuse saajale antakse viivise õigus, on asjakohane riigisisene õigusnorm, milles on ette nähtud, et õigusnormi rikkumise tuvastamise korral on ainus tagajärg vastava rahalise eelise andmata jätmine või asjakohastel juhtudel selle tühistamine (alusetult makstud summade tagastamine) määral, millel see anti, ilma intresside sissenõudmiseta, kuigi viidatud summade saajale tulenes kuni nende tagastamise hetkeni eelis summade kasutamisest, ning kas ainult juhul, kui kõnealust tagastamist ei toimu määratud seadusjärgseks tähtjaks, mis võrdub 30 päevaga alates võlanõudest teada andmisest, lubavad valitsuse dekreetseaduse nr 66/2011 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011) artikli 42 lõiked 1 ja 2 nõuda intressi pärast viidatud tähtaja möödumist?

Kas ELTL artikli 288 lõikega 3 on vastuolus, et sellises olukorras, nagu käesoleval juhul, laiendatakse riigisisese õigusnormiga direktiivi 2011/7/EL⁽¹⁾ kohaldatavust ka ERFi tagastamatu abi andmist käsitlevale lepingule, mis sõlmiti Euroopa vahendeid haldava pädeva riigiasutuse ja juriidilise isiku vahel, kes juhib tulundusühingut?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (uuesti sõnastatud) (ELT 2011, L 48, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht München (Saksamaa) 24. novembril 2022 –
Citadines Betriebs GmbH versus MPLC Deutschland GmbH**

(Kohtuasi C-723/22)

(2023/C 94/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht München

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Citadines Betriebs GmbH

Vastustaja apellatsioonimenetluses: MPLC Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm või tava, mis käsitab üldsusele edastamisena selliste vahendite kättesaadavaks tegemist, mis võimaldavad või põhjustavad edastamist, nagu televiisorid hotellitubades või hotelli jõusaalis, kui ringhäälingusignaal edastatakse nendesse ruumidesse küll täiendavalt hotelli enda kaabellevi kaudu, kuid kõnealune kaabellevi kaudu taasedastamine toimub hotelli omandatud litsentsi alusel seaduslikult?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

**AO Nevinnomysskiy Azoti ja AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK
„Azot“i 24. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud
koosseisus) 14. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-865/19: Nevinnomysskiy Azot ja
NAK „Azot“ versus komisjon**

(Kohtuasi C-725/22 P)

(2023/C 94/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: AO Nevinnomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“ (esindajad: *advocaat* P. Vander Schueren ning *avocats* A. de Moncuit ja T. Martin-Brieu)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Fertilizers Europe

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada komisjoni 8. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1688, millega kehtestatakse Venemaal, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit urea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ⁽¹⁾, osas, mis puudutab Üldkohtus apellantide esitatud esimese väite esimest, teist, kolmandat ja neljandat väiteosa ning neljanda väite esimest ja neljandat väiteosa, arvestades et menetlusstaadium seda võimaldab;
- teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse uuesti läbivaatamiseks;
- mõista apellatsiooniasme ja Üldkohtus toimunud menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid viis väidet.

Esimene väide, et Üldkohus tõlgendas väärt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ⁽²⁾ (edaspidi „alusmäärus“) artikli 2 lõiget 9.

Teine väide, et Üldkohus tunnistas komisjoni poolt alusmääruse artikli 2 lõigete 3–5 väidetava rikkumise väärt lubamatuks, ületas kohtuliku kontrolli pädevust, jättis apellantide kaebuse läbi vaatamata ja tõlgendas väärt alusmääruse artikli 2 lõiget 10 ja/või artikli 2 lõike 10 punkti k.

Kolmas väide, et Üldkohus rikkus alusmääruse artikli 5 lõikeid 1, 3, 6 ja 9 ning artikli 7 lõike 2 punkti a tõlgendades õigusnormi.

Neljas väide, et Üldkohus jättis läbi vaatamata või moonutas tõendeid, kui ta järeldas, et kaebus tõendas kahetist hinnakujundust Venemaal.

Viies väide, et Üldkohus moonutas esitatud tõendite selget tähendust ja rikkus oma põhjendamiskohustust, kui ta järeldas, et maagaasi subsideeritud ostmine Trinidadis ja Tobagos ei kujuta endast kahetist hinnakujundussüsteemi alusmääruse artikli 7 lõike 2 punkti a tähenduses, ja tegi tõlgendades vea.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 258, lk 21.

⁽²⁾ ELT 2016, L 176, lk 21.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl versus Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Kohtuasi C-728/22)

(2023/C 94/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl

Vastustajad: Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta ⁽¹⁾ ning aluslepingust tulenevaid põhimõtteid, eriti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 15, 16, 20 ja 21, Euroopa Liidu lepingu artiklit 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 8, 49, 56, 12, 145 ja 151 tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad 2000. aastal valikumenetluse tulemusel bingomängude korraldamiseks sõlmitud kontsessioonilepingute suhtes, mille kehtivusaeg on möödunud ning mille kehtivust on seejärel mitu korda pikendatud õigusnormidega, mis jõustusid pärast direktiivi jõustumist ning selle ülevõtmistähtaaja lõppemist?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiiviga 2014/23/EL on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võtab avaliku sektori asutuselt kaalutusõiguse, mis laseks tal juhul, kui lepingupooltest olenemata peaks aset leidma ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, alustada asjaomaste isikute taotlusel haldusmenetlust kontsessioonilepingu täitmistingimuste muutmiseks – kas uut hankemenetlust alustades või ilma selleta, olenevalt sellest, kas lepinguliste kohustuste tasakaalu uuesti läbirääkimine toob kaasa olulise muudatuse või mitte – senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
3. Kas direktiiviga 89/665/EÜ ⁽²⁾, mida on muudetud direktiiviga 2014/23/EL, on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võimaldab seadusandjal või avaliku sektori asutusel seada hasartmängukontsessioonide andmiseks korraldatavas uues hankemenetluses osalemise tingimuseks, et kontsessionäär nõustuks tehnilise pikendamisega, isegi kui on välistatud, et kui lepingupooltest olenemata on aset leidnud ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, saaks kontsessioonilepingu täitmistingimused tasakaalu taastamiseks uuesti läbi rääkida, senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
4. Igal juhul, kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võtab avaliku sektori asutuselt kaalutusõiguse, mis laseks tal juhul, kui lepingupooltest olenemata peaks aset leidma ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, alustada asjaomaste isikute taotlusel haldusmenetlust kontsessioonilepingu täitmistingimuste muutmiseks – kas uut hankemenetlust alustades või ilma selleta, olenevalt sellest, kas lepinguliste kohustuste tasakaalu uuesti läbirääkimine toob kaasa olulise muudatuse või mitte – senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
5. Kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võimaldab seadusandjal või avaliku sektori asutusel seada hasartmängukontsessioonide andmiseks korraldatavas uues hankemenetluses osalemise tingimuseks, et kontsessionäär nõustuks tehnilise pikendamisega, isegi kui on välistatud, et juhul, kui lepingupooltest olenemata on aset leidnud ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, saaks kontsessioonilepingu täitmistingimused tasakaalu taastamiseks uuesti läbi rääkida, senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
6. Üldisemalt, kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui põhikohtuasjas kõne all olevate normide taolised liikmesriigi õigusnormid nõuavad bingosaalide käitajatelt tehnilise pikendamise eest igal kuul suure tasu maksmist, mida algsetes kontsessioonidokumentides ei ole ette nähtud, mis on iga tüüpi ettevõtjate puhul sama suur ja mida seadusandja aeg-ajalt muudab, ilma et sellel oleks vähimatki tõendatud seost konkreetse kontsessioonisuhete omaduste ja käiguga?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 94, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Associazione Concessionari Bingo – Ascob Srl jt versus Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Kohtuasi C-729/22)

(2023/C 94/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Associazione Concessionari Bingo – Ascob Srl jt

Vastustajad: Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta ⁽¹⁾ ning aluslepingust tulenevaid põhimõtteid, eriti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 15, 16, 20 ja 21, Euroopa Liidu lepingu artiklit 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 8, 49, 56, 12, 145 ja 151 tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad 2000. aastal valikumenetluse tulemusel bingomängude korraldamiseks sõlmitud kontsessioonilepingute suhtes, mille kehtivusaeg on möödunud ning mille kehtivust on seejärel mitu korda pikendatud õigusnormidega, mis jõustusid pärast direktiivi jõustumist ning selle ülevõtmistähtaaja lõppemist?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiiviga 2014/23/EL on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võtab avaliku sektori asutuselt kaalutusõiguse, mis laseks tal juhul, kui lepingupooltest olenemata peaks aset leidma ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, alustada asjaomaste isikute taotlusel haldusmenetlust kontsessioonilepingu täitmistingimuste muutmiseks – kas uut hankemenetlust alustades või ilma selleta, olenevalt sellest, kas lepinguliste kohustuste tasakaalu uuesti läbirääkimine toob kaasa olulise muudatuse või mitte – senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
3. Kas direktiiviga 89/665/EÜ ⁽²⁾, mida on muudetud direktiiviga 2014/23/EL, on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võimaldab seadusandjal või avaliku sektori asutusel seada hasartmängukontsessioonide andmiseks korraldatavas uues hankemenetluses osalemise tingimuseks, et kontsessionäär nõustuks tehnilise pikendamisega, isegi kui on välistatud, et kui lepingupooltest olenemata on aset leidnud ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, saaks kontsessioonilepingu täitmistingimused tasakaalu taastamiseks uuesti läbi rääkida, senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
4. Igal juhul, kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võtab avaliku sektori asutuselt kaalutusõiguse, mis laseks tal juhul, kui lepingupooltest olenemata peaks aset leidma ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, alustada asjaomaste isikute taotlusel haldusmenetlust kontsessioonilepingu täitmistingimuste muutmiseks – kas uut hankemenetlust alustades või ilma selleta, olenevalt sellest, kas lepinguliste kohustuste tasakaalu uuesti läbirääkimine toob kaasa olulise muudatuse või mitte – senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?
5. Kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnormide tõlgendus või kohaldamine või neil õigusnormidel põhinev rakenduspraktika võimaldab seadusandjal või avaliku sektori asutusel seada hasartmängukontsessioonide andmiseks korraldatavas uues hankemenetluses osalemise tingimuseks, et kontsessionäär nõustuks tehnilise pikendamisega, isegi kui on välistatud, et juhul, kui lepingupooltest olenemata on aset leidnud ootamatud ja ettenägematud sündmused, mis muudavad märkimisväärselt tavapärasest äririski, saaks kontsessioonilepingu täitmistingimused tasakaalu taastamiseks uuesti läbi rääkida, senikauaks, kui see olukord kestab ning kuni kontsessioonilepingute täitmise algtingimused on taastunud?

6. Üldisemalt, kas ELTL artiklitega 49 ja 56, õiguskindluse ja tõhusa õiguskaitse põhimõtte ning õiguspärase ootuse põhimõttega on vastuolus, kui põhikohtuasjas kõne all olevate normide taolised liikmesriigi õigusnormid nõuavad bingosaalide käitajatelt tehnilise pikendamise eest igal kuul suure tasu maksmist, mida algsetes kontsessioonidokumentides ei ole ette nähtud, mis on iga tüüpi ettevõtjate puhul sama suur ja mida seadusandja aeg-ajalt muudab, ilma et sellel oleks vähimatki tõendatud seost konkreetse kontsessioonisuhte omaduste ja käiguga?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 94, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 24. novembril 2022 – Coral Srl versus Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Kohtuasi C-730/22)

(2023/C 94/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Coral Srl

Vastustajad: Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiviga 2014/23/EL⁽¹⁾ – kui see osutub kohaldatavaks –, ja igal juhul üldpõhimõtetega, mis tulenevad ELTL artiklitest 26, 49, 56 ja 63 nii, nagu neid on tõlgendatud ja kohaldatud Euroopa Kohtu praktikas, eriti diskrimineerimiskeelu, proportsionaalsuse põhimõtte, konkurentsi kaitse ning teenuste ja kapitali vaba liikumisega on vastuolus, kui liikmesriigi õigusnorme kohaldatakse nii, et „tehnilise pikendamise“ vältel, mida on viimase kümne aasta jooksul hasartmängukontsessioonide sektoris mitu korda uuendatud, võivad liikmesriigi seadusandja või avaliku sektori asutus olemasolevaid suhteid ühepoolselt muuta, kehtestades kohustuse maksta kontsessioonitasu, mida algselt maksta ei tulnud, suurendades seda tasu seejärel mitu korda, määrates selle suuruseks kõigi kontsessioonäärde puhul alati sama summa, olenemata nende käibest, seades kontsessioonäärde tegevusele teisigi piiranguid, nagu näiteks ruumide üleandmise keelu, ja nõudes ettevõtjalt, et kui nad soovivad hiljem korraldatavas kontsessioonimenetluses osaleda, tuleb neil selle pikendamisega nõustuda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 25. novembril 2022 – IJ ja PO GesbR, IJ versus Agrarmarkt Austria

(Kohtuasi C-731/22)

(2023/C 94/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: IJ ja PO GesbR, IJ

Vastustaja: Agrarmarkt Austria

Eelotsuse küsimused

Kas määruse nr 1307/2013⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkte b ja c koostoimes artikli 33 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et maa-ala loetakse põllumajandustootja majandatavaks ja tema kasutuses olevaks, kui maa-ala on küll põllumajandustootja valduses ja põllumajandustootja valmistab maapinna ette (küändmine), külvab või istutab taimed ja kastab neid järjepidevalt, kuid jagab maa-ala eri suurusega maatükkideks ja annab maatükid alates aprillist/mai algusest, mil hooaeg algab, kuni oktoobrini, mil hooaeg lõpeb, hooldamiseks ja saagi koristamiseks kindla tasu eest üle eri kasutajatele, saamata saagikoristusest teenitavast tulust vahetult osa?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 29. novembril 2022 – Republik Österreich versus GM

(Kohtuasi C-734/22)

(2023/C 94/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Republik Österreich

Vastustaja: GM

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾ artiklit 3 tuleb vahetult kohaldada selliste nõuete suhtes, millega Austria Vabariik nõuab toetusi, mida ta maksis programmi raames, mis kujutab endast põllumajanduse keskkonnameedet vastavalt määrusele (EÜ) nr 1698/2005⁽²⁾, toetuse taotlejatele lepingute alusel, eraõiguse normide alusel tagasi, kuna toetuse saaja on rikkunud lepingust tulenevaid kohustusi?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas esimeses küsimuses nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et juurdluse või kohtumenetluse algatamisega, mis katkestab aegumistähtaaja, on tegemist ka siis, kui toetuse maksja nõuab toetusesaajalt pärast tagasimaksenõude esimest kohtuvälisest esitamist uuesti, äärmisel juhul ka korduvalt, maksete tegemist ja teeb kohtuvälise hoiatuse, selle asemel et esitada oma tagasimaksenõue kohtu teel?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas riigisisese tsiviilõiguses ette nähtud 30-aastase aegumistähtaaja kohaldamine esimeses küsimuses kirjeldatud tagasimaksenõuete suhtes on kooskõlas liidu õigusega, eelkõige proportsionaalsuse põhimõttega?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

⁽²⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT 2005, L 277, lk 1).

**Portugali Vabariigi 30. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
21. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-95/21: Portugal versus komisjon**

(Kohtuasi C-736/22)

(2023/C 94/21)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: P. Barros da Costa, L. Borrego ja A. Soares de Freitas, keda abistavad advokaadid M. Gorrão-Henriques ja A. Saavedra)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 21. septembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-95/21: Portugali Vabariik vs. Euroopa Komisjon, EU:T:2022:567, millega jäeti rahuldamata Portugali Vabariigi hagi, millega viimane palus tühistada Euroopa Komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsuse C(2020) 8550 (final) abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsoonis (ZFM) puhul – III kava (¹), artikli 1 ja artiklid 4–6, ja
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas Portugali Vabariigi kohtukulud ja kohtukulud, mis on seotud abijutiste meetmete võtmisega (T-95/21 R).

Väited ja peamised argumendid

1. **Õigusnormi rikkumine ELTL artikli 108 lõike 1 ja määruse (EL) 2015/1589 (²) [artikli 1 punkti b alapunkti ii ja artiklite 21–23] kohaldamisel, kuna tegemist oli olemasoleva, mitte uue abiga**
 - ZFMi III kava on olemasolev abikava (mitte aga uus abikava), mille komisjon kiitis heaks oma 2007. aasta ja 2013. aasta otsusega. Apellandi väitel rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta ei kohustanud komisjoni kohaldama ZFMi III kava suhtes olemasoleva abi kontrollimise menetlust, mis on sätestatud ELTL artikli 108 lõikes 1 ja määruse (EL) 2015/1589 artiklites 21–23.
2. **Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et valesti on tõlgendatud tingimust, mis puudutab selle kasumi päritolu, mille suhtes kehtib juriidiliste isikute suhtes kohaldatava tulumaksu vähendamine, ning selles, et ZFMi III kava rakendati kooskõlas komisjoni 2007. aasta ja 2013. aasta otsusega ning ELTL artiklitega 107 ja 108**
 - Apellandi arvates ei tohi tingimust, et kasum saadakse tegelikult ja füüsiliselt Madeiral toimunud tegevusest, tõlgendada nii, et arvesse tuleb võtta üksnes neid lisakulusid, mis ZFMis registreeritud ettevõtjatel tekivad selle äärepoolseima asukoha tõttu, kuna maksusoodustust saab kohaldada üksnes kasumi suhtes, mida saadakse nende lisakuludega otseselt seotud tegevusest, ning et välja tuleb jätta tegevus, millega väljaspool Madeirat rahvusvaheliselt tegelevad ZFMis litsentsi omavad ettevõtjad.
3. **Õigusnormi rikkumine, mis on tingitud põhjenduste puudumisest ning ebapiisavatest ja vastuolulistest põhjendustest – Vastuolu OCDE rahvusvaheliste maksuõigusnormide ja mõistele „tegelikult ja füüsiliselt Madeiral toimunud tegevus“ antud tõlgenduse vahel**
 - Üldkohus tegi vea, kuna ta ei selgitanud OCDE rahvusvaheliste (ja EL vastavate) maksuõigusnormide ja mõistele „tegelikult ja füüsiliselt Madeiral toimunud tegevus“ antud tõlgenduse vahelist kooskõla.
4. **Õigusnormi rikkumine tingimuse „tegelikult ja füüsiliselt Madeiral toimunud tegevus“ tõlgendamisel, kuna arvesse ei võetud Euroopa Kohtu praktikat põhihuvide kese, kõrvalmõju (spillover effect) ja põhiwabaduste kohta**

— Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei võtnud arvesse Euroopa Kohtu praktikat ettevõtja „põhihuvide kese“ kohta, selleks et tõlgendada väljendit „tegelikult ja füüsiliselt piirkonnas toimunud tegevus“. Üldkohus tõlgendas liidu õigusnorme valesti, mis on vastuolus liidu õiguse aluspõhimõtetega, eelkõige asutamisvabadusega ning isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumise põhimõttega ELTL artiklite 45 ja järgnevad tähenduses, sealhulgas komisjoni otsustuspraktikaga riigiabi kohta äärepoolseimatele piirkondadele.

5. Õigusnormide rikkumised, mis on tingitud põhjenduste puudumisest ja ebapiisavatest põhjendustest, tõendite moonutamisest ja / või otsuse põhjenduste asendamisest – Töökohtade loomise ja säilitamise tingimus

— Üldkohus leidis ekslikult, et komisjon ei nõudnud Portugali ametivõimudelt „täistööaja ekvivalendi“ ja „aasta tööhikute arvu“ meetodi kasutamist. Apellandi arvates on vaidlusalune otsus ja eelnev menetluse algatamise otsus kõnealuse tõlgendusega teravas vastuolus.

6. Teise võimalusena esitatud väide õigusnormi rikkumise kohta, mis seisneb töökohtade loomise ja säilitamise tingimuse vales tõlgendamises ja / või vastuolulistes või ebapiisavates põhjendustes

— Apellant leiab, et ZFMi III kava tingimuse – mis puudutab töökohtade loomist ja säilitamist – hindamisel on vaidlusaluses otsuses rikutud õigusnormi, kuna otsusega kohaldatakse töökohtade määramise meetodeid „aasta tööhikute arvu“ ja „täistööaja ekvivalendi“ järgi, sest ZFMi kava puhul tuleb kasutada seda töökoha mõistet, mida reguleerivad riigisisised tööõigusnormid.

7. Õigusnormi rikkumine, kuna riigisisised ametivõimud teatasid komisjonile „meetodist, mis võimaldab kontrollida töökohtade tegelikkust ja püsivust“ III kava tähenduses

— Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi, kuna selles leitakse, et komisjon on pelgalt märkinud, et riigisisised ametivõimud ei kasutanud meetodit, mis oleks võimaldanud kontrollida III kavast abi saanud isikute töökohtade tegelikkust ja püsivust, mistõttu jõudis komisjon vaid järeldusele, et „aasta tööhikute arvu“ ja „täistööaja ekvivalendi“ meetodite kriitikavaba kohaldamisega ei olnud töökohtade loomise ja säilitamise tingimus täidetud.

8. Õigusnormi rikkumine tõendamiskoormise ümberpööramise tõttu

— Üldkohus pööras ümber tõendamiskoormise, kuna ta pani komisjonile kohustuse tõendada, et Portugali ametivõimud ei suutnud kontrollida deklareeritud töökohtade tegelikkust ja püsivust. Komisjon oleks pidanud tuvastama, millised ZFMis litsentsi omavad ettevõtjad said toetusi, mida väidetavalt kuritarvitati.

9. Vaidlustatud kohtuotsus rikub kaitseõigusi ja liidu õiguse üldpõhimõtteid

— Vaidlustatud kohtuotsus rikub Portugali Vabariigi kaitseõigusi ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja hea halduse põhimõtte.

(¹) Komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava.

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

**OG, OH, OI ja OJ-i 9. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
7. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-101/22: OG jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-754/22)

(2023/C 94/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: OG, OH, OI ja OJ (esindaja: advokaat D. Gómez Fernández)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

- tühistada Üldkohtu 7. oktoobri 2022. aasta kohtumäärus kohtuasjas OG jt vs. komisjon, T-101/22, ei avaldata, EU:T:2022:661;
- juhul, kui Euroopa Kohus asub seisukohale, et kohtuasja seis seda võimaldab, paluvad apellandid, et ta teeks asjas sisulise otsuse, rahuldaks esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ning sellest tulenevalt tühistaks komisjoni 21. detsembri 2021. aasta delegeeritud määruse (EL) 2021/2288, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/953 lisa seoses ELi digitaalse COVID-tõendi vormis välja antud ja esmase vaksineerimiskuuri läbimist kinnitavate vaksineerimistõendite kehtivusajaga ⁽¹⁾ artikli 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2021. aasta määruse (EL) 2021/953, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste COVID-19 vaksineerimis-, testimis- ja läbipõdemistõendite (ELi digitaalne COVID-tõend) väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal ⁽²⁾ artiklid 1 ja 3;
- eelnevalt esitatud nõude suhtes teise võimalusena paluvad apellandid, et Euroopa Kohus asuks seisukohale, et kohtuasja seis ei võimalda teha selles sisulist otsust, ning et ta saadaks kohtuasja tagasi Üldkohtule, et viimane teeks otsuse esimeses kohtuastmes menetluses olnud tühistamishagides esitatud nõuete kohta;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud, mis on tekkinud esimese kohtuastme menetluses ja apellatsioonimenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad oma apellatsioonkaebust väitega, et Üldkohus kohaldas 7. oktoobri 2022. aasta kohtumääruses T-101/22 vääralt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 neljandas lõigus hagi esitamise õiguse kohta ette nähtud nõudeid; seda väidet põhjendavad apellandid järgmiste argumentidega:

- 1) vaidlustatud rakendusmäärused mõjutavad vahetult apellantide õiguslikku olukorda, sest need ei olnud liikmesriigid, kes otsustasid, et vaksineerimistõendid kaotavad kehtivuse 270 päeva pärast esmase vaksineerimiskuuri lõpetamist. Just komisjoni heakskiidetud rakendusmäärustes on nii otsustatud ja just need rakendusmäärused põhjustasid kehtivuse niisuguse automaatse kaotamise;
- 2) rakendusmäärustega lõpetatakse vaksineerimistõendite kehtivus automaatselt, ilma et oleks vaja liikmesriigi sekkumist, välja arvatud juhul, kui sellise tõendi omaja nõustub tegema tõhususdoosi, mis tähendab, et tegemist on kaudse vaksineerimiskohustusega, mis mõjutab apellantide õiguslikku olukorda.

⁽¹⁾ ELT 2021, L 458, lk 459.

⁽²⁾ ELT 2022, L 102, lk 8.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresní soud Praha-západ (Tšehhi Vabariik) 13. detsembril 2022 – Nárokuj s.r.o. versus EC Financial Services, a.s.

(Kohtuasi C-755/22)

(2023/C 94/23)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresní soud Praha-západ

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nárokuj s.r.o.

Kostja: EC Financial Services, a.s.

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, eesmärk on karistada krediidiandjat selle eest, et ta ei ole täielikult hinnanud tarbija krediidivõimelisust isegi juhul, kui tarbija on kogu krediidi tagasi maksnud ega ole krediidi tagasimaksmise käigus esitanud kaebusi krediidilepingu kohta?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Bochum (Saksamaa) 15. detsembril 2022 – Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und Industrie e.V. versus Roller GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-761/22)

(2023/C 94/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Bochum

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und Industrie e.V.

Kostja: Roller GmbH & Co. KG

Eelotsuse küsimused

1. Kas juba vahetult määruse (EL) 2017/1369⁽¹⁾ artikli 6 esimese lõigu punktist a tuleneb energiamõjuga toodete tarnijate või edasimüüjate kohustus osutada oma reklaamides energiatõhususe klassile ja energiatõhususe klasside vahemikule, ilma et nimetatud normi peaks olema delegeeritud õigusaktiga täpsustatud?

2. a) Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas juba vahetult määruse (EL) 2017/1369 artikli 6 esimese lõigu punktist a tulenev energiamõjuga toodete tarnijate või edasimüüjate kohustus osutada oma reklaamides energiatõhususe klassile ja energiatõhususe klasside vahemikule, tähendab, et tarnijatel või edasimüüjatel on kuni uute delegeeritud õigusaktide jõustumiseni teatav vabadus otsustada nimetatud teabe esitamise viisi üle?

b) Juhul kui vastus [teise] küsimuse punktile a on jaatav:

Milliseid liidu õigusega kooskõlas olevaid võimalusi esitada nõutavaid viiteid energiatõhususe klassi ja energiatõhususe klasside vahemiku kohta saavad tarnijad ja edasimüüjad kuni uute delegeeritud õigusaktide jõustumiseni sellega seoses kasutada? Kas kostja valitud kombinatsioon energiatõhususe klassist ja värvilahendusest hagiavalduse lisa K 1 kohaselt on vajaduse korral piisav?

3. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Kas kuni uute delegeeritud õigusaktide jõustumiseni on energiamõjuga toodete tarnijate või edasimüüjate kohustus osutada oma reklaamides energiatõhususe klassile ja energiatõhususe klasside vahemikule täielikult peatunud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT 2017, L 198, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 12. detsembril 2022 – 1Dream OU, DS, DL, VS, JG versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-767/22)

(2023/C 94/25)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa (konstitutsioonikohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: 1Dream OU, DS, DL, VS, JG

Vastustaja: Latvijas Republikas Saeima (Läti Vabariigi parlament)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/42 (¹), eelkõige selle artikli 4, ja raamotsuse 2005/212 (²), eelkõige selle artikli 2, kohaldamisalasse kuulub liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt liikmesriigi kohus otsustab kriminaaltulu konfiskeerimise üle ebaseaduslikult omandatud vara käsitlevas eraldi menetluses, mis eraldatakse kriminaalmenetlusest enne, kui tuvastatakse kuriteo toimepanek ja tunnistatakse keegi selle toimepanemises süüdi, ning milles on samuti nähtud ette konfiskeerimine kriminaalasja toimikust eraldatud materjalidele tuginedes?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ebaseaduslikult omandatud vara käsitleva menetluse toimiku materjalidega tutvumist käsitlev õigusnorm on kooskõlas õigusega õiglasele kohtumenetlusele, mis on sätestatud harta artiklis 47 ja direktiivi 2014/42 artikli 8 lõikes 1?
3. Kas liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi konstitutsioonikohus, mis menetleb põhiseaduskaebust, mis on esitatud liidu õigusega vastuolus olevaks kuulutatud liikmesriigi õigusnormi kohta, otsustab, et õiguskindluse põhimõte on kohaldatav ja nimetatud õigusnormi õiguslikud tagajärjed säilitatakse selle kehtivusaja jooksul?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL, kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT 2014, L 127, lk 39).

(²) Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist (ELT 2005, L 68, lk 49).

16. detsembril 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-768/22)

(2023/C 94/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati ja P. Caro de Sousa)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi 2005/36/EÜ artikli 49 lõikest 1, VI lisast ja artikli 59 lõikest 3 ning ELTL artiklitest 45, 49 ja 56 tulenevaid kohustusi, kuna ta jättis kehtima 14. juuni 2015. aasta seaduse nr 25/2015 artikli 2, millega lisatakse 3. juuli 2009. aasta seaduse nr 31/2009 (seadusega nr 40/2015 kehtestatud redaktsioonis) artiklisse 25 lõige 7, milles on sätestatud, et „ehitusinseneri diplomiga isikud, kellele viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsequalifikatsioonide tunnustamise kohta⁽¹⁾ VI lisas, muudetud 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EÜ, kes alustavad oma koolitust nimetatud lisas viidatud õppeaastatel ja kes tõendavad 28. veebruari 1973. aasta dekreeidi kohaselt, et nad on 1. novembrist 2009 kuni 1. novembrini 2017 ette võtnud arhitektuuriprojekti, mis on saanud omavalitsuse heakskiidu, võivad koostada nimetatud dekreedis konkreetselt sätestatud projekte selles dekreedis toodud tingimustel ja järgides neid toiminguid reguleerivaid kehtivaid õigusnorme, kusjuures neile jäävad kehtima käesolevas seaduses sätestatud nõuded ning nende suhtes kohaldatakse olenevalt olukorrast pädevate asutuste järelevalvet“.
- Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Insenerid, kelle diplomid on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsequalifikatsioonide tunnustamise kohta VI lisas, omandasid õiguse teostada arhitektuuriprojekte terves Euroopa Liidus („omandatud õigused“). Insenerid saavad omandatud õigused üksnes siis, kui nad läbisid koolituse hiljemalt direktiivi VI lisas osutatud õppeaastal.

2018. aastal võttis Portugali Vabariik vastu seaduse (14. juuni 2018. aasta seadus nr 25/2018), millega piirati arvestatavalt nende insenerida omandatud õigusi, juurdepääsu arhitekti kutsealale ja isikute vaba liikumist. Täpsemalt on selle seaduse artikliga 2:

- a. piiratud omandatud õiguste kasutamine nende ehitusinseneridega, kes alustasid oma koolitust direktiivis viidatud õppeaastatel, nii et kõik ehitusinsenerid, kes alustasid oma koolitust varasematel õppeaastatel, on jäänud ilma võimalusest kasutada oma omandatud õigusi.
- b. nõutud diskrimineerivalt ja ilma, et direktiiv annaks selleks mingit alust, et selleks, et arhitektuuriprojekti teostada, peab ehitusinsener olema ette võtnud arhitektuuriprojekti ajavahemikus 1. novembrist 2009 kuni 1. novembrini 2017, mis on saanud omavalitsuse heakskiidu. Seda nõuet on eriti raske täita, kuna alates 2015. aastast lükkavad Portugali omavalitsusüksused süstemaatiliselt tagasi arhitektuuriprojekte, mille on esitanud insenerid, kellel on direktiivi 2005/36/EÜ alusel omandatud õigused.

Komisjon saatis 24. jaanuaril 2019 Portugali Vabariigile ametliku kirja. Seejärel saatis ta 29. veebruaril 2020 Portugali Vabariigile põhjendatud arvamuse, millele see liikmesriik ei ole vastanud.

⁽¹⁾ ELT 2005, L 255, lk 22.

Trebor Robert Bilkiewicz 23. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-273/21: The Bazooka Companies versus EUIPO

(Kohtuasi C-783/22 P)

(2023/C 94/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Trebor Robert Bilkiewicz (esindaja: *adwokat* P. Ratnicki-Kiczka)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), The Bazooka Companies, Inc.

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 2. veebruari 2023. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta hageja kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 28. detsembril 2022 – R GmbH versus Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

(Kohtuasi C-790/22, Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck)

(2023/C 94/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: R GmbH

Vastustaja: Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 178/2002⁽¹⁾ artikli 14 lõike 2 punkti b kootoimes artikli 14 lõikega 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või tõlgendus, mille kohaselt on toit inimtoiduks kõlbmatu, kui selle eesmärgipärane kasutatavus ei ole tagatud, ilma et peaks tegemist olema määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 14 lõikes 5 nimetatud põhjustega, miks on toit inimtoiduks sobimatu (on saastunud kas võõrkehade või muuga või mädanemise, riknemise või lagunemise teel)?

Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

2. Kas määruse (EÜ) nr 178/2002, artikli 14 lõike 2 punkti b koostoimes artikli 14 lõikega 5 tuleb tõlgendada nii, et toit on inimtoiduks kõlbmatu, kui selle toidu eesmärgipärasel tarbimisel ületatakse väga suurel määral (70 kg kaaluva keskmise täiskasvanu puhul viis korda) väärtus, mille Euroopa Toiduohutusamet on (toidus sisalduva) toidu lisaine hindamise raames kehtestanud aktsepteeritava päevadoosina (Acceptable Daily Intake – ADI)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT 2002, L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 2. jaanuaril 2023 – X versus Agrárminiszter

(Kohtuasi C-6/23, Baramlay)⁽¹⁾

(2023/C 94/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria (kõrgeim kohus, Ungari)

Põhikohtuasja pooled

Apellant: X

Vastustaja: Agrárminiszter

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, ⁽¹⁾ artikli 50 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik võib toetuskõlblikkuse tingimusena ette näha, et toetusesaaja peab tegelema füüsilisest isikust ettevõtjana järjepidevalt oma põhitegevusena põllumajandusega alates kuupäevast, mil esitatakse toetuse summast 90 % väljamaksmise taotlus, kuni tööperioodi lõppemiseni?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas nimetatud toetuskõlblikkuse kriteeriumi tuleb tõlgendada kui kohustust, mille toetuse saaja on endale võtnud?
3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 ⁽²⁾ artikli 64 lõiget 1 ja artikli 77 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kohustuse rikkumise korral võib määrata halduskaristuse, mille summa tuleb määrata kindlaks proportsionaalsuse põhimõtet arvestades, tuginedes nimetatud määruse artikli 64 lõike 4 punktile b ja artikli 77 lõike 4 punktile, see tähendab, et eelnimetatud sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis kohustab tagastama kogu toetuse summa, võtmata arvesse rikkumise kestust?
4. Kas [määruse nr 1306/2013] artikli 64 lõike 2 punkti e ja artikli 77 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et kui „mittevastavus on kergemat laadi [...]“, siis see hõlmab ka olukorda, kus toetusesaaja rikub viieaastase kohustuse puhul 176 päeva jooksul põhitegevust käsitlevat nõuet, võttes arvesse, et ta tegeles kogu selle perioodi jooksul ainult põllumajandusliku tegevusega ning see oli tema sissetuleku allikas?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 608.

⁽³⁾ ELT 2013, L 347, lk 549.

**Ferriera Valsabbia SpA ja Valsabbia Investimenti SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas
T-655/19: Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon**

(Kohtuasi C-29/23 P)

(2023/C 94/30)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (esindajad: advokaat ja *avvocato* D. Fosselard, advokaat ja *solicitor* D. Slater ja advokaat G. Carnazza)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-655/19: Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon;
- teha lõplik otsus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 alusel, tühistada apellante puudutavas osas komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsus C(2019) 4969 (final) ESTÜ asutamislepingu artikli 65 väidetava rikkumise kohta (juhtum AT.37956 – sarrusevardad);

— mõista kodukorra artikli 138 alusel nii Üldkohtu kui ka Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad oma apellatsioonkaebust kolme väitega.

Esimene väide: ETLT artikli 266 rikkumine. Määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 14 ja artikli 27 lõike 1 rikkumine ning määruse nr 773/2004⁽²⁾ artiklite 11, 12 ja 14 rikkumine. Ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on ilmselgelt rikkunud õigusnormi ja on oma otsust väärtalt põhjendanud, kuna ta jättis hagejate teatavate osaväidete kohta otsuse tegemata ja kuna ta järeldas, et kui komisjon korraldas juhtumi sisuliseks arutamiseks 2018. aastal uue ärakuulamise liikmesriikide esindajate kohalolekul, siis on ta kõrvaldanud menetlusnormide rikkumise, mille Euroopa Kohus tuvastas 21. septembri 2017. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-86/15 P ja C-87/15 P: *Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti ja Alfa Acciai vs. komisjon*.

Teine väide: Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 41 ja 47 väär tõlgendamine ja kohaldamine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja võimu kuritarvitamine. Otsuse tegemata jätmine ja ETLT artikli 296 rikkumine.

Kuna Üldkohus välistas, et menetluse kestus nii haldusasjas kui ka kõigis menetlustes kokku oli ülemäära pikk ja et selle kestuse tõttu on rikutud hagejate kaitseõigusi, siis on ta rikkunud õigusnormi ja teinud ilmselge hindamisvea ning on hagejate poolt komisjoni otsuse vastu esitatud osaväidete teatud aspektides jätnud otsuse tegemata ja on kohtuotsust väärtalt põhjendanud.

Kolmas väide: ETLT artikli 296 rikkumine. Kohtuotsuse ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on uuesti rikkunud õigusnormi, teinud ilmselge hindamisvea ja esitanud kohtuotsuses ekslikke põhjendusi, kui ta leidis, et komisjoni otsus on piisavalt põhjendatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT 2004, L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81).

Alfa Acciai SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-656/19: Alfa Acciai versus komisjon

(Kohtuasi C-30/23 P)

(2023/C 94/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Alfa Acciai SpA (esindajad: advokaat ja *avvocato* D. Fosselard, advokaat ja *solicitor* D. Slater, advokaadid G. Carnazza, S. D'Ecclesiis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-656/19: Alfa Acciai versus komisjon;

- teha lõplik otsus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 alusel, tühistada apellanti puudutavas osas komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsus C(2019) 4969 (final) ESTÜ asutamislepingu artikli 65 väidetava rikkumise kohta (juhtum AT.37956 – sarrusevardad);
- mõista kodukorra artikli 138 alusel nii Üldkohtu kui ka Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kolme väitega.

Esimene väide: ETLT artikli 266 rikkumine. Määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 14 ja artikli 27 lõike 1 rikkumine ning määruse nr 773/2004⁽²⁾ artiklite 11, 12 ja 14 rikkumine. Ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on ilmselgelt rikkunud õigusnormi ja on oma otsust vääralt põhjendanud, kuna ta jättis hageja teatavate osaväidete kohta otsuse tegemata ja kuna ta järeldas, et kui komisjon korraldas juhtumi sisuliseks arutamiseks 2018. aastal uue ärakuulamise liikmesriikide esindajate kohalolekul, siis on ta kõrvaldanud menetlusnormide rikkumise, mille Euroopa Kohus tuvastas 21. septembri 2017. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-86/15 P ja C-87/15 P: Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti ja Alfa Acciai vs. komisjon.

Teine väide: Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 41 ja 47 väär tõlgendamine ja kohaldamine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja võimu kuritarvitamine. Otsuse tegemata jätmine ja ETLT artikli 296 rikkumine.

Kuna Üldkohus välistas, et menetluse kestus nii haldusasjas kui ka kõigis menetlustes kokku oli ülemäära pikk ja et selle kestuse tõttu on rikutud hageja kaitseõigusi, siis on ta rikkunud õigusnormi ja teinud ilmselge hindamisvea ning on hageja poolt komisjoni otsuse vastu esitatud osaväidete teatud aspektides jätnud otsuse tegemata ja on kohtuotsust vääralt põhjendanud.

Kolmas väide: ETLT artikli 296 rikkumine. Kohtuotsuse ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on uuesti rikkunud õigusnormi, teinud ilmselge hindamisvea ja esitanud kohtuotsuses ekslikke põhjendusi, kui ta leidis, et komisjoni otsus on piisavalt põhistatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT 2004, L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81).

Ferriere Nord SpA 19. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-667/19: Ferriere Nord versus komisjon

(Kohtuasi C-31/23 P)

(2023/C 94/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Ferriere Nord SpA (esindajad: advokaadid W. Viscardini, G. Donà, B. Comparini)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- esimese võimalusena tühistada Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-667/19 selles osas, millega on jäetud rahuldamata Ferriere Nordi peamine nõue tühistada Euroopa Komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsus C(2019) 4969 (final);
- sellest tulenevalt tühistada komisjoni see otsus;
- teise võimalusena tühistada Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-667/19 selles osas, millega on jäetud rahuldamata Ferriere Nordi teise võimalusena esitatud nõue tühistada Euroopa Komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsus C(2019) 4969 (final) osaliselt ja seega vähendada määratud trahvi;
- sellest tulenevalt tühistada komisjoni see otsus osaliselt ja seega otsustada vähendada määratud trahvi;
- igal juhul mõista mõlemas kohtuastmes kantud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

(A) Apellatsioonkaebuse väited, mille eesmärk on tühistada Üldkohtu otsus täielikult selles osas, millega on tagasi lükatud Ferriere Nordi väited, millega ta taotleb komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsuse täielikku tühistamist

- I** Kaitseõiguste ja asjas kohaldamisele kuuluvate õigusnormide rikkumine (ELTL artikkel 266; Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 47 ja 48; Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6; määruse nr 1/2003 (!) artiklid 14 ja 27; määruse nr 773/2004 (?) artiklid 11, 12, 13 ja 14) seoses 23. aprilli 2018. aasta ärakuulamise ja konsultatiivkomitee arvamusega – Süütuse presumptsiooni põhimõtte rikkumine – Teatud osa tõendite läbi vaatamata jätmine ja igal juhul nende kohta põhjenduste esitamata jätmine – Faktiliste asjaolude ja tõendite teatavate osade ilmselge moonutamine, mis nähtub toimiku materjalidest – Põhjenduste puudumine – Meelevaldsed hinnangud.
- II** Menetluse mõistliku kestuse põhimõtte rikkumine – Kaitseõiguste rikkumine (harta artiklid 41 ja 47; Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6) – Faktiliste asjaolude ja tõendite teatavate osade ilmselge moonutamine, mis nähtub toimiku materjalidest – Põhjenduste puudumine.
- III** Puudulikud või ekslikud põhjendused seoses menetluse taasavamise ja sanktsiooni määramise otsuse vastuvõtmisega (määruse nr 1/2003 artiklid 7 ja 23) – Võimu kuritarvitamine – Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine – Harta artiklite 41 ja 47 ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 rikkumine – Põhjenduste puudumine – Lubamatu põhjenduste lisamine – Faktiliste asjaolude ja tõendite hindamata jätmine – Tõendamiskoormise ümberpööramine.
- IV** *Ne bis in idem*-põhimõtte rikkumine (harta artikkel 50).
- V** ELTL artiklil 277 põhinev väide, et määruse nr 1/2003 artikkel 25 on õigusvastane (harta artiklid 41 ja 47; Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6; ELL artikkel 5) – Rikkumise tuvastamise ja karistuse määramise õiguse lõppemine (määruse nr 1/2003 artiklid 7 ja 23).

(B) Apellatsioonkaebuse väited, mille eesmärk on tühistada osaliselt Üldkohtu otsus selles osas, millega on tagasi lükatud Ferriere Nordi väited, millega ta taotleb komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsuse osalist tühistamist ja seega trahvi vähendamist.

- VI** Korduva rikkumise tõttu trahvi suurendamise õigusvastatus, kuna sellega on rikutud kaitseõigusi (harta artiklid 41, 47 ja 48; Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6; määruse nr 1/2003 artikkel 27; määruse nr 773/2004 artikkel 11) – Tõendite läbi vaatamata jätmine ja igal juhul nende kohta põhjenduste esitamata jätmine – Faktiliste asjaolude ja tõendite teatavate osade ilmselge moonutamine, mis nähtub toimiku materjalidest – Põhjenduste puudumine.

VII Korduva rikkumise tõttu trahvi suurendamise õigusvastatus muudel põhjustel – Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine – Ülemäära suur summa – Põhjenduste puudumine.

VIII Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine trahvi vähendamisel kergendava asjaolu tõttu – Hilinemisega esitatud põhjendused.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT 2004, L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81).

31. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-47/23)

(2023/C 94/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Hermes ja M. Noll-Ehlers)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 92/43/EMÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõikest 2 ja artikli 4 lõike 1 teisest lõigust Natura 2000 võrgustikuga kaitstavate elupaigatüüpide 6510 (madalikuniidud) ja 6520 (mäginiidud) suhtes, kuna Saksamaa
- jättis üldiselt ja struktuurselt võtmata sobivad meetmed, et vältida selleks määratud aladel elupaigatüüpide 6510 ja 6520 halvenemist, ning
- jättis üldiselt ja struktuurselt komisjonile edastamata ajakohastatud andmed selleks määratud aladel elupaigatüüpide 6510 ja 6520 kohta;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduses heidab komisjon Saksamaa Liitvabariigile ette, et viimane süstemaatiliselt rikkus direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõikest 2 tulenevat kohustust kaitsta Natura 2000 alasid seal asuvate looduslike elupaikade halvenemise eest, mis puudutab kahte olulist ühenduse tähtsusega elupaigatüüpi, nimelt madalikuniidud (elupaigatüüp 6510) ja mäginiidud (elupaigatüüp 6520).

Kõnealune halvenemise keeldu puudutav süstemaatiline rikkumine tuleneb esiteks Saksamaa enda edastatud andmetest, mis kinnitasid, et ajavahemikus 2006–2020 enam kui neljandik Saksamaa poolt nende elupaigatüüpide kaitseks määratud Natura 2000 aladest läks ligikaudu pool nende elupaikade pindalast kaduma.

Teiseks jätsid Saksa ametivõimud kahte elupaigatüüpi kaitsestaatuse üle süstemaatiliselt teostamata nõuetekohase järelevalve nende jaoks määratud kaitsealadel.

Kolmandaks jätsid Saksa ametivõimud õiguslikult siduvate kaitsemeetmete abil süstemaatiliselt reguleerimata peamised koormavad tegurid, nimelt liiga varajane niitmine ja ülemäärane väetamine.

Lisaks rikkus Saksamaa süstemaatiliselt direktiivi 92/43 artikli 4 lõike 1 teisest lõigust tulenevat kohustust korrapäraselt edastada komisjonile ajakohastatud andmed mõlema elupaigatüübi kohta.

(¹) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – GEA Group versus komisjon

(Kohtuasi T-640/16 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurents – Keelatud kokkulepped – Tinastabilisaatorite ning poksüiditud sojaõli ja estrite põhiste termostabilisaatorite Euroopa turud – Käibe 10 % ülempiiri kohaldamine ühe ettevõtjat moodustava üksuse suhtes – Algses rikkumise tuvastamise otsuses määratud trahvi muutva otsuse tühistamine – Vastuvõetavus – Põhjendatud huvi – Trahvid – Aegumine – Mõiste „ettevõtja“ – Solidaarvastutus trahvi tasumise eest – Kaitseõigused – Õigus ärakuulamisele – Võrdne kohtlemine – Trahvi tasumise tähtpäev muutmise korral – Põhjendamine)

(2023/C 94/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. du Mont ja C. Wagner)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Rossi, V. Bottka ja T. Baumé)

Ese

Hageja palub ETL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada komisjoni 29. juuni 2016. aasta otsuse C(2016) 3920 (final), millega muudetakse komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsust C(2009) 8682 (final) [ETL] artikli [101] ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EMP) artikli 53 kohase menetluse kohta (AT.38.589 – Termostabilisaatorid).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta GEA Group AG kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud menetlustes T-640/16, T-640/16 RENV ja C-823/18 P.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Capitani versus nõukogu

(Kohtuasi T-163/21) ⁽¹⁾

(Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Käimasolevat seadusandlikku menetlust käsitlevad dokumendid – Nõukogu töörühmad – Dokumendid, mis puudutavad seadusandlikku ettepanekut, mille eesmärk on muuta direktiivi 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine – Tühistamishagi – Põhjendatud huvi – Vastuvõetavus – Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimene lõik – Otsustamisprotsessi kaitsev erand)

(2023/C 94/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Emilio De Capitani (Brüssel, Belgia) (esindajad: avocat O. Brouwer ja solicitor S. Gallagher)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: J. Bauerschmidt ja K. Pavlaki)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet, L. Van den Broeck ja M. Jacobs), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman, M.H.S. Gijzen ja J. Langer), Soome Vabariik (esindaja: M. Pere), Rootsi Kuningriik (esindajad: C. Meyer-Seitz ja R. Shahsavan Eriksson)

Ese

ELTL artikli 263 alusel palub hageja tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 14. jaanuari 2021. aasta otsus SGS 21/000067, millega nõukogu keeldus tal võimaldamast tutvuda teatud dokumentidega (koodiga „WK“), mida vahetati nõukogu töörühmades seadusandlikus menetluses 2016/0107 (COD), mille eesmärk on muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT 2013, L 182, lk 19).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 14. jaanuari 2021. aasta otsus SGS 21/000067.
2. Jätta nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Emilio De Capitani kohtukulud.
3. Jätta Belgia Kuningriigi, Madalmaade Kuningriigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 206, 31.5.2021.

Üldkohtu 18. jaanuari 2023. aasta otsus – Neratax versus EUIPO – Intrum Hellas jt (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy ja MORFAT)

(Kohtuasi T-528/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärgid ELLO ja MORFAT ja kujutismärk ELLO ERMOL, Ello creamy ja MORFAT Creamy – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahausksus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b))

(2023/C 94/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Neratax LTD (Nicosia, Küpros) (esindaja: advokaat V. Katsavos)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: E. Markakis)

Teine pool, menetlusse astuja Üldkohtus: Intrum Hellas AE Daicheirisis Apaitiseon Apo Daneia kai Pistoseis, varasemalt Piraeus Bank SA (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat P.-A. Koriatopoulou)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Eurobank Ergasias SA (Ateena), National Bank of Greece SA (Ateena)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 23. juuni 2021. aasta otsus (asjad R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4 ja R 1302/2020-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Neratax LTD kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Intrum Hellas AE Daicheiris is Apaitiseon Apo Daneia kai Pistoseise kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 462, 15.11.2021.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Società Navigazione Siciliana versus komisjon**(Kohtuasi T-666/21) ⁽¹⁾**

(Rüigiabi – Meretransport – Osaline vabastamine registreerimisloivudest, mis kuuluvad tasumisele majandustegevuse üleandmisel ettevõtete vahel – Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks ning kohustatakse see tagasi nõudma – Eelis – Abisaaja – Üldist majandushuvi pakkuv teenus – Põhjendamiskohustus – Lepinguväline vastutus – Menetluse ülemäära pikk kestus)

(2023/C 94/37)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Società Navigazione Siciliana SCpA (Trapani, Itaalia) (esindajad: advokaadid R. Nazzini, F. Ruggeri Laderchi, C. Labruna ja L. Calini)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braga da Cruz, C.-M. Carrega ja D. Recchia)

Ese

Hageja palub oma hagis esiteks ELTL artikli 263 alusel tühistada osaliselt komisjoni 17. juuni 2021. aasta otsus C(2021) 4268 (final) meetmete SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) kohta, mida Itaalia rakendas äriühingu Siremar ja selle omandaja Società Navigazione Siciliana suhtes, selles osas, millega teatavad maksuvabastused, mis on ette nähtud 1. oktoobri 2010. aasta seaduses nr 163, millega on seadusena kinnitatud 5. augusti 2010. aasta dekreetseadus nr 125, tunnistati siseturuga kokkusobimatuks ja kohustati need tagasi nõudma, ning teiseks palub mõista ELTL artikli 268 alusel välja kahju, mis on talle tekitatud ametliku uurimismenetluse ülemäära pika ja ebamõistliku kestuse tõttu.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Società Navigazione Siciliana SCpA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 2, 3.1.2022.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa versus EUIPO – Falubaz Polska (FALUBAZ)

(Kohtuasi T-703/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk FALUBAZ – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahausksus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b))

(2023/C 94/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (Zielona Góra, Poola) (esindaja: advokaat T. Grucelski)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Falubaz Polska S.A. spółka komandytowo-akcyjna (Zielona Góra) (esindaja: advokaat J. Kurzawski)

Ese

Hageja palub ETL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 24. augusti 2021. aasta otsuse (asi R 1681/2020-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A-lt.

⁽¹⁾ ELT C 11, 10.1.2022.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – NS versus parlament

(Kohtuasi T-805/21) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ametnikud – Teisele ametikohale üle viimine – Teenistuse huvid – Ametikoha ja palgaastme vastavus – Peemia äralangemine – Õigus olla ärakuulatud – Põhendamiskohustus – Võimu ja menetluse kuritarvitamine)

(2023/C 94/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: NS (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: I. Lázaro Betancor, L. Darie ja K. Zejdová)

Ese

Oma ETL artikli 270 alusel esitatud hagi palub hageja esiteks tühistada Euroopa Parlamendi 21. jaanuari 2021. aasta otsus, millega parlament viis hageja üle teisele ametikohale [konfidentsiaalsed andmed kustutatud], ning vajadusel 16. septembri 2021. aasta otsus tema kaebuse rahuldamata jätmise kohta ja 8. märtsi 2021. aasta otsus alusetult saadu tagastamise kohta, ning teiseks hüvitada talle nende otsustega tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja NSilt.

(¹) ELT C 73, 14.2.2022.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – Scania CV versus EUIPO (V8)

(Kohtuasi T-320/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi V8 taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3)

(2023/C 94/40)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Scania CV AB (Södertälje, Rootsi) (esindajad: advokaadid C. Langenius, P. Sundin ja S. Falkner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: T. Frydendahl)

Ese

Hagi, mis on esitatud ELTL artikli 263 alusel ja milles hageja esitab nõude tühistada ja muuta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 23. märtsi 2022. aasta otsus (asi R 1868/2020-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 284, 25.7.2022.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Dietrich Process Systems versus EUIPO – Koch-Glitsch (SCHEIBEL)

(Kohtuasi T-351/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk SCHEIBEL – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) ja artikli 59 lõike 1 punkt a))

(2023/C 94/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: De Dietrich Process Systems GmbH (Mainz, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Körner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja T. Klee)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Koch-Glitsch LP (Wichita, Kansas, Ameerika Ühendriigid)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 1. aprilli 2022. aasta otsus (asi R 1107/2021-1).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 1. aprilli 2022. aasta otsus (asi R 1107/2021-1).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 294, 1.8.2022.

Üldkohtu 25. jaanuari 2023. aasta otsus – De Dietrich Process Systems versus EUIPO – Koch-Glitsch (KARR)

(Kohtuasi T-352/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk KARR – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) ja artikli 59 lõike 1 punkt a))

(2023/C 94/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: De Dietrich Process Systems GmbH (Mainz, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Körner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja T. Klee)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Koch-Glitsch LP (Wichita, Kansas, Ameerika Ühendriigid)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 1. aprilli 2022. aasta otsus (asi R 1105/2021-1).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 1. aprilli 2022. aasta otsus (asi R 1105/2021-1).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 294, 1.8.2022.

31. oktoobril 2022 esitatud hagi – Flynn versus EKP

(Kohtuasi T-675/22)

(2023/C 94/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: James T. Flynn (Dublin, Iirimaa) (esindajad: Barrister at Law E. Dornanja ja Solicitor K. Winters)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 1. septembri 2022. aasta otsus (edaspidi „vaidlustatud otsus“), millega jäeti rahuldamata hageja nõue avalikustada talle kogu Euroopa Keskpanga ja Iirimaa Keskpanga kirjavahetus ja kõik nimetatud asutuste vahel edastatud dokumendid, mis käsitlevad Euroopa Keskpanga otsust 2013/211/EL⁽¹⁾;
- mõista välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub Euroopa Keskpanga otsuse 2004/258/EÜ⁽²⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a neljandat taanet. Vastustaja eksis, kui ta ei võimaldanud hagejal taotletud teabega tutvuda põhjendusel, et dokumentide täielik või osaline avalikustamine kahjustaks avalikku huvi kaitsta euro pangatähtede usaldusväarsust.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c. Vastustaja eksis, kui ta ei võimaldanud hagejal nõutud dokumentidega täielikult või osaliselt tutvuda põhjusel, et arvamuste vahetus EKP ja riikide keskpankade vahel on ühenduse õigusega kaitstud konfidentsiaalne teave.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub otsuse 2004/258 artiklit 4. Vastustaja eksis, kui eitas avalikustamiseks ülekaaluka avaliku huvi olemasolu olukorras, kus hageja vajas dokumente kohtumenetluses ning kus avalikustamisest keeldumine ei võimalda teostada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2012/13/EL ette nähtud õigust teabele või kahjustab seda.⁽³⁾
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses ei ole esitatud piisavaid põhjendusi taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamiseks keeldumiseks.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsus rikub õigust heale haldusele ja õigust tõhusale õiguskaitsvahendile, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47.

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga 19. aprilli 2013. aasta otsus 2013/211/EL euro pangatähtede nimiväärtuste, tehniliste nõuete, reprodutseerimise, vahetamise ja ringlusest kõrvaldamise kohta (uuesti sõnastatud) (EKP/2013/10) (ELT 2013 L 118, lk 37).

⁽²⁾ Euroopa Keskpanga 4. märtsi 2004. aasta otsus 2004/258/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (EÜT 2004, L 80, lk 42; ELT eriväljaanne 01/05, lk 51).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1).

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Gemelli versus parlament

(Kohtuasi T-804/22)

(2023/C 94/44)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vitaliano Gemelli (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311148), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensioni ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetluseõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Graziani versus parlament

(Kohtuasi T-805/22)

(2023/C 94/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Carlo Alberto Graziani (Fiesole, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311142), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensioni ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Iacono versus parlament

(Kohtuasi T-806/22)

(2023/C 94/46)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Francesco Iacono (Forio, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311133), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspension ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Lombardo versus parlament

(Kohtuasi T-807/22)

(2023/C 94/47)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Raffaele Lombardo (Catania, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioõiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311153), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Mantovani versus parlament

(Kohtuasi T-808/22)

(2023/C 94/48)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Mario Mantovani (Arconate, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311144), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Napoletano versus parlament

(Kohtuasi T-809/22)

(2023/C 94/49)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Pasqualina Napoletano (Anzio, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311128), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Nobilia versus parlament

(Kohtuasi T-810/22)

(2023/C 94/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Mauro Nobilia (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311156), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionini ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Pettinari versus parlament

(Kohtuasi T-811/22)

(2023/C 94/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luciano Pettinari (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioõiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311127), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Viola versus parlament

(Kohtuasi T-812/22)

(2023/C 94/52)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vincenzo Viola (Palermo, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311141), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Sbarbati versus parlament

(Kohtuasi T-813/22)

(2023/C 94/53)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luciana Sbarbati (Chiaravalle, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311146), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – *Ventre versus parlament*

(Kohtuasi T-814/22)

(2023/C 94/54)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Riccardo Ventre (Formicola, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311164), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspension ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Aita versus parlament

(Kohtuasi T-815/22)

(2023/C 94/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vincenzo Aita (Campagna, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioõiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311174), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Arroni versus parlament

(Kohtuasi T-816/22)

(2023/C 94/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Aldo Arroni (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311154), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – *Bonsignore versus parlament*

(Kohtuasi T-817/22)

(2023/C 94/57)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vito Bonsignore (Torino, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311170), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Carollo versus parlament

(Kohtuasi T-818/22)

(2023/C 94/58)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Giorgio Carollo (Torri di Quartesolo, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311159), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionini ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – *Catasta versus parlament*

(Kohtuasi T-819/22)

(2023/C 94/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Anna Catasta (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioõiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311125), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – *Coppo Gavazzi versus parlament*

(Kohtuasi T-820/22)

(2023/C 94/60)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311149), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensioni ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Di Meo versus parlament

(Kohtuasi T-821/22)

(2023/C 94/61)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Maria Di Meo (Cellele, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311149), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensioni ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Di Prima versus parlament

(Kohtuasi T-822/22)

(2023/C 94/62)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Pietro Di Prima (Palermo, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311132), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspension ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Dupuis versus parlament

(Kohtuasi T-823/22)

(2023/C 94/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Olivier Dupuis (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioõiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311143), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokolli nr 1 artiklit 1.

23. detsembril 2022 esitatud hagi – Filippi versus parlament

(Kohtuasi T-824/22)

(2023/C 94/64)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Livio Filippi (Carpi, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D311124), mille ta sai kätte 13. oktoobril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

29. detsembril 2022 esitatud hagi – Cucurnia versus parlament

(Kohtuasi T-825/22)

(2023/C 94/65)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Fiammetta Cucurnia (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D313509), mille ta sai kätte 28. novembril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionide ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;

- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.
2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

29. detsembril 2022 esitatud hagi – Gallenzi versus parlament

(Kohtuasi T-826/22)

(2023/C 94/66)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Giorgio Gallenzi (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vanaduspensionioiguste ümberarvutust käsitlev meede, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud teatisega, mis toimetati hagejale kätte tähtitud kirjaga (Prot. n. D313497), mille ta sai kätte 28. novembril 2022, ning millega Euroopa Parlament arvutas ümber tema vanaduspensionini ja kohustas tagastama summa, mis on välja makstud varasema pensioni määramise otsuse alusel, on tühine või teise võimalusena tunnistada see tervikuna kehtetuks;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmise kuupäevast ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ja tegema kõik algatused, toimingud ja võtma kõik meetmed, mis on vajalikud pensioni algse suuruse viivitamatu ja täieliku taastamise tagamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kahjustava akti vastu võtnud organil puudus pädevus ja on rikutud olulisi menetlusnõudeid, kuna põhistus on puudulik, millest tulenevalt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2.

2. Teine väide, et õiguslik alus puudub ja parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 on kohaldatud vääralt.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja juba omandatud õigusi ning sellest tulenevalt on rikutud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklit 1.

19. jaanuaril 2023. aasta esitatud hagi – Beauty Boutique versus EUIPO – Lightningbolt Europe (välgu kujutis)

(Kohtuasi T-12/23)

(2023/C 94/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Beauty Boutique sp. z o.o. (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat M. Nowakowski)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Lightningbolt Europe SA (São Cosme Vale, Portugal)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi (välgu kujutis) taotlus – registreerimistaotlus nr 18 249 030

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. oktoobri 2022. aasta otsus asjas R 668/2022-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja (vajaduse korral) menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

20. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Rumeenia versus komisjon

(Kohtuasi T-15/23)

(2023/C 94/68)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Rumeenia (esindajad: E. Gane, L. E. Bațagoi, O. C. Ichim ja M. Chicu)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt Euroopa Komisjoni 11. novembri 2022. aasta rakendusotsus (EL) 2022/2261, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames⁽¹⁾, osas, milles see puudutab Rumeenia suhtes kohaldatud ühekordseid finantskorrektsioone liidu õiguse rikkumise eest, mis puudutas taotlusaastate 2018 ja 2019 eest tehtud makseid (eelarveaastad 2019 ja 2020) – summas 2 515 141,78 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on võimu kuritarvitanud, kuna ta jättis teatud summad liidu rahastamise alt välja määruse nr 1306/2013 artikli 52 alusel
 - Komisjon tegi vea, kui ta järeldas, et Rumeenia riikliku maaeluarengu programmi 2014–2020 meetme 10 (mille alusel antakse toetusi põllumajanduse-keskkonna ja kliimaeesmärkidele) ja meetme 13 (mille alusel antakse toetusi piirkondadele, millel on looduslikust eripärast tingitud piirangud või muud spetsiifilised piirangud) osas on Rumeenia ametiasutused rikkunud määruse nr 640/2014 artikli 5 lõike 2 punkti b. Komisjon järeldas ekslikult, et suurim lubatud pindala arvutati territoriaalsete haldusüksuste halduspiiride alusel, mis viis selleni, et makseid tehti pindala eest, millel ei olnud selleks õigust. Komisjon tegi vea ka järeldades, et mis puudutab Rumeenia riikliku maaeluarengu programmi 2014–2020 meetme 8 alameedet 8.1 (mille alusel antakse toetusi metsade taastamiseks), siis on Rumeenia ametiasutused rikkunud määruse nr 1306/2013 artiklit 30 ja määruse nr 809/2014 artikli 28 lõike 1 punkti b, sest esineb topeltrahastamine, kuna esiteks tehti makse selle alusel, et põllumajandustulus tekkis kahjum meetme 8 alameetme 8.1 raames, ja teiseks tasuti metsade taastamise hüvitist. Komisjon järeldas ekslikult, et need kaks hüvitist olid identsed ja hüvitasid samu kulutusi.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 296 teises lõigus sätestatud põhjendamiskohustust
 - Komisjon rikkus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 296 teises lõigus sätestatud põhjendamiskohustust, kuna ta ei põhjendanud piisavalt süüiks arvatud rikkumisi ega kirjeldanud rahuldavalt põhjuseid, miks ta ei nõustunud argumentidega, mida Rumeenia pädevate ametiasutused esitasid ja pidevalt kordasid nende ja komisjoni vahel toimunud dialoogis, mis eelnes vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele.

⁽¹⁾ Teatatud Rumeenia ametiasutustele 14. novembril 2022 ja avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas* 18. novembril 2022 (ELT 2022, L 299, edaspidi „otsus 2022/2261“).

24. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Noyan Abr Arvan versus nõukogu

(Kohtuasi T-23/23)

(2023/C 94/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Noyan Abr Arvan Private JC (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid K. Adamantopoulos ja P. Billiet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 14. novembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/2231, millega rakendatakse määrust (EL) nr 359/2011, mis käsitleb teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravaid meetmeid seoses olukorraga Iraanis ⁽¹⁾, osas, mis puudutab hageja lisamist määruse (EL) nr 359/2011 I lissasse;
- tunnistada nõukogu 12. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 359/2011, mis käsitleb teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravaid meetmeid seoses olukorraga Iraanis ⁽²⁾ (edaspidi „määrus 359/2011“), kohaldamatuks osas, mis puudutab hageja lisamist määruse 359/2011 I lissasse; ja
- mõista hageja kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

- Esimene väide, et nõukogu on vääralt hinnanud asjaolusid ja teinud ETL artikli 263 ja määruse 359/2011 artikli 3 lõigete 1 ja 2 ning artikli 12 lõike 2 kohaldamisel ilmse vea.
- Teine väide, et nõukogu on rikkunud kohustust esitada (asjakohaseid) põhjendusi ja esitada niisuguseid põhjendusi, mis vastavad kohaldatavatele kvaliteedistandarditele (eelkõige mis puudutab kohaldatava kriteeriumi objektiivsust, hageja huvide arvestamist, otsustusprotsessi proportsionaalsust, ELi tarnija huvide arvestamist, hageja võrdset kohtlemist, diskrimineerimiskeelu põhimõtte järgimist, meelevaldsuse vältimist otsustusprotsessis ning kuritarvituste vältimist otsustusprotsessis), minnes seeläbi vastuollu ETL artiklitega 263 ja 296 ning määruse 359/2011 artikli 3 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 12 lõikega 2.
- Kolmas väide, et nõukogu on rikkunud hageja kaitseõigusi, eelkõige õigust olla ära kuulatud ja õigust tõhusale kohtulikule kontrollile, minnes seeläbi vastuollu ETL artikliga 296 ja määruse 359/2011 artikli 12 lõikega 2.

⁽¹⁾ ELT 2022, L 2931, lk 16.

⁽²⁾ ELT 2011, L 100, lk 1.

25. jaanuaril 2023 esitatud hagi – UF versus komisjon

(Kohtuasi T-24/23)

(2023/C 94/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: UF (esindaja: advokaat S. Orlandi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 6. aprilli 2022. aasta otsus öelda üles hageja tööleping;
- mõista Euroopa Komisjonilt hageja kasuks välja *ex aequo et bono* kindlaks määratud summa mittevaralise kahju eest ning kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, kaitseõigusi, hoolitsemiskohustust ja proportsionaalsuse põhimõtet.
- Teine väide, et on tehtud ilmne hindamisviga.
- Kolmas väide, et on rikutud Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti c.
- Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu.

27. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Orgatex versus EUIPO (Bodenmarkierung)**(Kohtuasi T-25/23)**

(2023/C 94/71)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Orgatex GmbH & Co. KG (Langenfeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Jacobs, M. Maybaum ja M. Dümenil)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lawrence Longton (Brindle, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus „Bodenmarkierung“ – ELi disainilahendus nr 1112155-0001

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 17. novembri 2022. aasta otsus asjas R 110/2022-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja nii Üldkohtu kui ka apellatsioonikoja menetluse kulud, sealhulgas hageja kantud kulud.

Väide

- Nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti a ja artikli 3 punkti a rikkumine.

30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Feed versus EUIPO – The Feed.com (Feed.)**(Kohtuasi T-26/23)**

(2023/C 94/72)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Feed SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid V. Bouchara ja A. Maier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: The Feed.com, Inc. (Broomfield, Colorado, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi Feed. taotlus – registreerimistaotlus nr 18 096 681

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. novembri 2022. aasta otsus asjas R 552/2022-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja äriühingu The Feed.com, Inc. kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt ühiselt välja Feed SA kohtukulud, sh EUIPO menetlusega kaasnenud kulud.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Feed versus EUIPO – The Feed.com (THE FEED)

(Kohtuasi T-27/23)

(2023/C 94/73)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Feed SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid V. Bouchara ja A. Maier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: The Feed.com, Inc. (Broomfield, Colorado, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk THE FEED – ELi kaubamärk nr 12 392 651

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 11. novembri 2022. aasta otsus asjas R 1905/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles
 1. leiti, et kaubamärgi THE FEED nr 12 392 651 kasutamine on tõendatud järgmiste teenuste puhul: „veebipoe teenused, mis on seotud toidukorra asendajate, energiatoidu, energiabatoonide, energiageelide, energiapreparaatide, toidulisandite ja energijookidega; toidukorra asendajate, energiatoidu, energiabatoonide, energiageelide, energiapreparaatide, toidulisandite ja energijookide müük“;
 2. jäeti rahuldamata tühistamisaotlus, mille hageja esitas eespool nimetatud teenuste osas;
- saata asi EUIPO-le tagasi, et ta tühistaks kaubamärgi THE FEED nr 12 392 651 seoses järgmiste teenustega: „veebipoe teenused, mis on seotud toidukorra asendajate, energiatoidu, energiabatoonide, energiageelide, energiapreparaatide, toidulisandite ja energijookidega; toidukorra asendajate, energiatoidu, energiabatoonide, energiageelide, energiapreparaatide, toidulisandite ja energijookide müük“;
- mõista EUIPO-lt ja äriühingult The Feed.com, Inc. solidaarselt välja kohtukulud, mis on Feed SA-le tekkinud käesolevas menetluses ja EUIPOs toimunud menetlustes.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine.

30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Vobro versus EUIPO – Mieszko (CHERRY Passion)**(Kohtuasi T-29/23)**

(2023/C 94/74)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Vobro sp. z o.o. (Brodnica, Poola) (esindajad: advokaat M. Kondrat)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Mieszko S.A. (Varssavi, Poola)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi CHERRY Passion taotlus – registreerimistaotlus nr 18 204 993

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 23. novembri 2022. aasta otsus asjas R 2073/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- saata asi EUIPO-le tagasi uuesti läbivaatamiseks, või

- muuta vaidlustatud otsust nii, et ELi kaubamärgi nr 18 204 993 CHERRY Passion registreerimiseks kaupade jaoks klassis 30 ei esine suhtelisi keeldumispõhjuseid ja kaubamärk tuleb registreerida;
- mõista kohtukulud välja hageja kasuks.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtete rikkumine.
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 ja artikli 95 lõike 1 rikkumine.

30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – QN versus eu-LISA

(Kohtuasi T-31/23)

(2023/C 94/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QN (esindaja: advokaat H. Tagaras)

Kostja: Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Liidu Amet (eu-LISA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- rahuldada hagi;
- tühistada vaidlustatud aktid;
- mõista kostjalt välja kahjuhüvitis summas 4 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Liidu Ameti (eu-LISA) 5. augusti 2022. aasta otsuse peale, millega jäeti muutmata hageja 2021. aasta hindamisaruanne, esitatud hagi kuus väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust nimelt seetõttu, et vaidlustatud aktid ei ole omavahel vastavuses eelkõige selles osas, mis puudutab seost hindamisaruande aritmeetiliste hinnete ja sõnaliste hinnangute vahel.
2. Teine väide, et on tehtud ilmsed hindamisvead selles osas, mis puudutab hageja aritmeetilist hinnangut, kuna aruande aritmeetiline hinnang ja sõnalised hinnangud ei ole kokkusobivad ega vastavuses.
3. Kolmas väide, et on rikutud hindamisaruannete koostamise norme, menetlust on kuritarvitatud ja tegemist võimuliialdusega ning samuti on rikutud erapooletuse kohustust eelkõige seetõttu, et hageja esimene hindaja muutis oma aruande projekti vastavalt muutustele hagejat puudutavas teises menetluses, nimelt haldusuurimise menetluses.

4. Neljas väide, et on ületatud vaidlusaluse aruande koostamiseks õigusaktides ette nähtud tähtaegu.
5. Viies väide, et on tehtud fakti- ja arvutusvigu. Hageja leiab sellega seoses, et valede koefitsientide ja ümardamiseskirjade kohaldamise tõttu anti vale kumulatiivne lõpphinne.
6. Kuues väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud, kuna hageja ja tema edasikaebuse hindaja suuline suhtlus puudutas üksnes ühte osa seisukohtadest, mille hageja esitas aruande projekti kohta.

30. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Domator24 versus EUIPO – Acer (PREDATOR)

(Kohtuasi T-33/23)

(2023/C 94/76)

Hagiavalduse keel: poola

Pooled

Hageja: Domator24 sp. z o.o. (Zielona Góra, Poola) (esindaja: õigusnõustaja T. Gawliczek)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Acer, Inc. (Taipei, Taiwan)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „PREDATOR“ – ELi kaubamärk nr 16 757 262

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. novembri 2022. aasta otsus asjas R R 381/2022-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- osaliselt tühistada vaidlustatud otsus (resolutsiooni punktid 1 ja 2) ning otsustada, et nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punktis a koostoimes artikli 8 lõike 1 punktiga b ette nähtud tingimused ei ole kõik täidetud, mistõttu tuleb esimeses astmes tehtud otsus jätta muutmata ja nõue tunnistada ELi kaubamärk nr 016757262 „PREDATOR“ kehtetuks jätta täies ulatuses rahuldamata;
- mõista hageja kasuks välja kohtukulud Üldkohtu menetluses ning Üldkohtu kodukorra artikli 190 lõike 2 alusel vältimatud kulud, mis ta kandis apellatsioonikoja menetluses;
- teise poole apellatsioonikoja menetluses menetlusse astumisel jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

Väited

- Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - tõendite vaba hindamise põhimõtte ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõike 1 koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 55 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 22 lõikega 2 rikkumine.
-

1. veebruaril 2023 esitatud hagi – Daimler Truck versus EUIPO (YOUR PERFORMANCE PLUS)**(Kohtuasi T-35/23)**

(2023/C 94/77)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Daimler Truck AG (Leinfelden-Echterdingen, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Kohl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi YOUR PERFORMANCE PLUS taotlus – registreerimistaotlus nr 18 464 821

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 1. detsembri 2022. aasta otsus asjas R 527/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja kohtukulud ning nii vastulausemenetluses kui ka apellatsioonikoja menetluses kantud kulud.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

**Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus**
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET